

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Şubat 2008, Yıl 12, Sayı:255 Fiyatı:1.50 YTL (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

**Marksist-leninist
Çizgiden Sapmadan
12 Yılı
Bu Mücadele
Zafere Ulaşana
Kadar Sürececek!**

Son dönemde gerek uluslararası alanda gerekse Kıbrıs özelinde yaşanan gelişmelere bağlı olarak bir kez daha halka sahte umutlar pompalanmaya çalışılıyor.

Kapitalist-Emperyalist sistemin çürümüşlüğü ve sorunları çözemeyişi, tam aksine sürekli yeni sorunlar üretmesi giderek daha da çok su üstüne çıkıyor!

Bu sistem çürümüştür, onu makyajlayarak çürümüşlüğü gizlenemez! İnsanca, sömürsüz ve refah içinde yaşayan bir dünya için mücadeleyi yükseltme zamanı!

**Ne burjuva çerçeveden çıkamayan yeni oluşumlar,
Ne de burjuva çerçeveye hapis olmuş burjuva liderliklerdeki değişiklikler!**

**Tek yol anti-emperyalist temelde yürütülecek mücadele!
Tek çözüm;**

Anti-Emperyalist

Birleşik

Cephe!

Bu Sayı Neler Var?**Makaleler**

Neler Oluyor Neler.....	3
İş Saatleri ve Burjuvazi.....	7
Sovyetler Birliği Hakkında Söylenen	
Yalanlar.....	10-11
Kosova Sorunu.....	13

Köşe Yazıları

Kavgamız.....	4
Sosyalist Gözlem.....	5
Yakın Takip.....	6

Haber-Yorum

Papadobullos'un Gitmesi Kıbrıs	
Sorununu Çözmez.....	4
Marketler Birliği Açıklamaları Gerçeği	
Yansıtmıyor!.....	6
Müteahhitler Birliği'ni Kınıyoruz.....	14

Kültür-Sanat

Kalıpçı Bayram'ın Programı.....	8
Avunma.....	9
Marazi Toplum.....	9

Bilim Dünyası

Tropik Okyanuslar Oksijen Üretiyor!.....	12
Balıkçılıkta Yolsuzluk!.....	12
DNA Analizleri İle Darwin Teorisi	
Yeniden Doğrulandı.....	12
Antidepresan İlaçlarında Aldatmaca.....	12

Klasiklerden

Komünist Partilerin Örgütsel Yapıları,	
Çalışmalarının Yöntem ve İçeriği:	
Tezler.....	15

Arka Sayfa

Kıbrıs Sorunu İyi Niyetle, Kahve İçmekle	
Çözülmez.....	16
Barış Platformu'nun Değerlendirmesi....	16

KSG'den Okuyucuya

Gazetemiz KSG, 12. yaşını doldurdu. Kurulduğu günden bu yana özveri ve gönüllü çabalar üzerinden yayınlanan KSG, ülkemiz siyasetine farklı ve devrimci bir duruş getirdi.

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejisi ile özetlenen, ülkemizdeki tüm emperyalist üs ve askerlerin kovulmasını, büyük mülk sahiplerinin mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesini, kısacası; Kıbrıs işçi ve emekçilerinin hak ettikleri bir düzende, bağımsız, özgür bir ülkede yaşamasını, en sıkı enternasyonalist düşünce ve eylem tarzıyla bütünleştiren bu siyaset, halen ülkemizin tek kurtuluş çaresi olarak önümüzdedir.

Elimizde gerçekten sağlam temellere, KKK'ya, Komünist Enternasyonal'e, komünizme dayalı oturmuş, tutarlı ve doğru bir siyaset vardır.

Ve KSG, Kıbrıs'ın kuzeyinde en uzun süreli devrimci yayın organıdır.

Çizgisinden, duruşundan, ideolojisinden sapmadan, sağa veya sola kaymadan yayın hayatına devam etmektedir.

Bu, önemli bir başarıdır ve korunması gerekir.

Ancak içinden geçmekte olduğumuz dönem, nafiye övgüleri, pohpohlamaları değil, gerçekleri görerek hareket etmeyi gerekli kılmaktadır.

KSG, kolektif bir örgütleyicidir diyoruz.

KSG, devrimci siyasetin kitlelere ulaştırılmasında önemli bir araçtır diyoruz.

KSG'nin önemini, geliştirilmesini, yayılmasını, kitleler arasında kök salmasını her fırsatta yineliyoruz.

Ancak geldiğimiz nokta hiç de iç açıcı değil.

Devrimciler, gerçeklerden korkmayan, hayal dünyasıyla değil somut verilerle hareket edenlerdir ve kendilerini eleştirmekten asla çekinmezler.

KSG, yıllar öncesinde aylık olarak başladığı yayın hayatını, bir dönem 15 günlük periyoda, daha sonra da haftalığa düşürmeyi başarmıştır.

Şu anda ise yine aylık olarak yayınlanmaktadır.

Aylık yayınlanan bir derginin günceli yakalaması çok zordur.

Bugün yazılan bir yazı, gazete bir ay boyunca raflarda kaldığı sürece bayatlamak zorundadır.

KSG Sahiplenilmeden İşçi Sınıfı, İşçi Sınıfı Sahiplenilmeden KSG İlerletilemez!

Gazetemizin ekonomik sorunlarına çözüm bulunması, KSG kadroları ve okurlarının öncelikli görevlerindedir.

Bağışlar, yardımlar, yeni aboneliklerin bulunması gibi çalışmalar bunun başında gelir.

Bu gerektiği gibi yerine getirilmemektedir.

Bunun yanı sıra, gazetenin günceli, halkın içindeki sorunları sayfalarına taşıması için her yoldaşın mutlaka kaleme sarılması şarttır.

Sorun, tumturaklı, edebi yazılar döktürmek sorunu değildir.

Sorun, hayatın içinden sorunların, sıkıntıların, düşüncelerin gazetemize yansıtılması sorunudur.

Bu bakımdan her yoldaş, illa ki taşın altına elini koymalı, gazeteye küçük notlar halinde bile olsa bilgi, belge, görüş, eleştiri koymalıdır.

Kendisi yazmalı, etrafındakilere de yazdırmalıdır.

Kendisi okumalı, etrafındakilere de okutmalıdır.

Bir işçinin kendi sorunlarını kendi gazetesinde görmesinin başka yolu yoktur.

Bu sorumluluk da yeterince yerine getirilmemektedir.

Gazetemiz, sahiplenilmek durumundadır.

Kitle hareketi ve bilincinin gerilediği bu zor dönemde, gazetemizin zarar görmemesi, aksine alternatif, devrimci siyasetinin kitlelere ulaştırılması, benimsetilmesi, yaygınlaştırılması, kısacası "kolektif örgütleyici olmak" şartına uygun hale getirilmesi gerekmektedir.

Bunlar yapılmamış, KSG'nin ilerlemesinin imkanı yoktur.

KSG'nin bu dönemde ne övgüye, ne de üstten bakan ukalaca söylemlere ihtiyacı vardır.

KSG'nin, taşın altına elini koyacak yoldaşlarla birlikte daha ileri bir noktaya götürülmeye, yayın periyodunun mümkün olduğunca kısaltılmasına ve nihayetinde günlük bir organa dönüştürülmesine ihtiyacı vardır.

Tüm bu zor koşullar içerisinde 12. yılımız kutlu olsun.

KSG Yayın Kurulu

Neler Oluyor Neler...

Burjuva-Emperyalist Siyasetle ve Hiç Zaman Yitirmeden!

Kıbrıs Barış Platformu yayınladığı ortak deklârasyonda:

"Kıbrıs sorunu 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti antlaşmaları temelinde, 1977-79 Doruk Antlaşmaları ve BM süreçlerine dayalı, iki kesimli, iki toplumlu, toplumların siyasi eşitliğinde AB üyesi, federal bir devlet yapısı ile çözülebilir" diyor. Ve ortak deklârasyonu şu satırlarla bitiriyor:

"Hiç zaman yitirmeden; Kıbrıs sorununa Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumların iradesine dayalı birleşik, federal Kıbrıs'ın yaratılması için."

Yanlış okumadınız. Hiç zaman yitirmeden diyor arkadaşlar!

Gel gelelim basitçe ve açıkça iki yanlışta başvurmuşlardır.

Birinci yanlışları önerilerinin çözüm yolu olduğu konusundadır. Bu açık ve kesin bir yanıldır.

Bu deklârasyona imza atmış olan her bir örgüt ve de birey bu konuda yanılmaktadır! Burjuvalıktan ve burjuva kuyrukçuluğundan kaynaklanan yanıldır bu! Anlatalım:

KBP tarafından önerilen siyaset, "Kıbrıs sorununu toplumlar arası burjuva önderlerin görüşmeleri üzerinden, BM çatısı altında, iki toplumlu, iki bölgeci, federal ve de AB üyesi bir Kıbrıs elde ederek çözmek" siyasetidir.

KSP ve KSG bu siyasetin burjuva-emperyalist bir siyaset olduğunu; Kıbrıs sorununu burjuva-emperyalist şartlar ayakta dururken ve bu şartlar içinde çözmeyi önerdiğini ve bunun da imkansızlıkla iştigal etmek olduğunu ilan etmiş ve nedenlerini izah etmiştir. Bu tespitin doğruluğunu Kıbrıs'ın tüm devrimcilerine göstermek için; kendi Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetine rağmen bu arkadaşların bu yanlış siyasetlerinin zaferi için bu siyaseti savunan tüm örgütlere, tüm kampanyalara destek vermiştir. Destek verirken de şunu sürekli tekrarlamıştır: Bu siyasetin zaferi için çalışmak demek, emperyalizmin dünya çapında zaferi için çalışmak demektir. Yani bu siyaset için çalışmak zararlı iş yapmaktır ve dahası, bu siyasetin zafer kazanması da imkansızdır, çünkü Kıbrıs sorunu en az yedi bilinmeyen bulunan, en az yedi burjuva grubunun çıkarının çakıştığı ve çatıştığı bir sorundur. Bu çıkarların uzlaştırılması, deveye hendek atlatmaktan da zordur. Bu nedenle bunlar Kıbrıs konusunda uzlaşmıyorlar ve de uzlaşamazlar. Yani bu sorunu bu burjuva çerçevede, kendi alanlarında dahi çözemezler.

KSP ve KSG bu siyasetin başarı kazanmasına KSG-KSP'nin karşı çıkmasının neden olduğu yalanının yayılmasını önlemek ve de olmazlığını ispatlamak için bu siyaseti desetekleyen örgütlere ve kampanyalara destek oldu. Annan Planı kampanyası bunlardan en sonuncusudur.

Ama KSG ve KSP her zaman da şunu demiştir: Taştan su sıkılmaz! Bu iş olmaz! Olursa da iyi olmaz. Vazgeçiniz bu sevdadan. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetine destek verin.

Bu siyasetin en tutarlı ve sürekli savunucusu CTP idi ve hala daha öyledir.

Bu siyaset her bir yenilgiye uğradığında CTP ve Yenidüzen saflarında "ahlar oflar" alır başını giderdi. Fatma Azgın işi, "Biz bu siyaseti öneriyoruz. Ve bu siyaset her kayaya çarptığında, yani biz her kafımızı kırdığımızda yeni bir bahane bulup gene aynı siyaseti savunuyoruz. Böyle de olmaz ki. Bu ahali bize kızacak valla" demeye getiren laflar bile etti.

Ve de tabii ki bu siyaseti savunanların bariz

bir zaafına parmak bastı. Bir değil iki değil. Bu siyaseti savunanların "ha şimdi olacak ha şimdi oldu" tespitleri, her defasında olmazla sonuçlanıyor. Dedikleri olmuyor. Ahali ve devrimciler, yurtseverler bu siyasetin peşinde koşup duruyor ve bir değil iki değil, on değil yirmi değil, sürekli başarısızlıkla karşılaşılıyor. O da yetmedi. Bir de KSG-KSP çıktı başlarına. Yenileceklerini, başarısız olacaklarını ve de halkı kandırmakta olduklarını yıllardır tekrarlayıp duruyor.

Bu siyaseti savunanların başı belada! Şapka düşüp kelin gözükmeye olayı bir değil iki değil, on değil yirmi değil, tüm Kıbrıs sorunu tarihi boyunca olagelmış bir olay.

Dahası da var.

Kıbrıs Barış Platformu'nun siyaseti CTP'nin siyasetinin ta kendisi değil mi?

Tabii ki ta kendisi. Aynısının tıpkısı!

İşte bu siyaseti savunan bir parti, hem de Barış Platformu'ndan on kat daha güçlü, örgütlü, tutarlı ve de ne yaptığını bilen ve tamı tamına da bu siyaseti savunan bir parti hükümet olmuştur!

Ve durum ortadadır. Bu siyaseti savunanların yapmak zorunda oldukları ve de yaptıkları siyaset ortadadır.

Kıbrıs Barış Platformu'nu oluşturanlar CTP ve hükümetine "düşman kardeşleri" oynamaktalar. Ve de oldum olası oynayagelmışlerdir. Biz, bizzat kendilerinden alıntılarla -şimdi yaptığımız gibi- aynı siyaseti savunduklarını, siyasetlerinin bir ve aynı olduğunu ortaya koydukça, bunlar da CTP düşmanlığını iyice azdırıp işi komik yerlere vardırırlar. Niye komik yerlere vardırırlar? Çünkü göz var nizam var; siyaset bir ve aynı! Bunlar ikiz kardeşlerdir!

Bu ikiz kardeşler arasında, son KBP ortak deklârasyonunda resmi imzası olmayan bir takım daha vardır: Afrika takımı! Afrika yazarları takımı!

Bunlardan Serhat İncirli CTP'li olduğu sıralarda savunduğu -savundukları-siyasetin işte şu anki KBP'nin savunduğu siyasetin ta kendisi olduğunu unutmuş ayaklarına yattıyor. Unutmadı. Gayet iyi biliyor. Tüm yaptığı bir kere daha iflas etmiş olan burjuva siyaseti bir kere daha diriltmek, ki vatandaşlar bir süre daha boş durmasın, boşa kürek çeksin, burjuvazinin peşinde, emperyalizmin peşinde harap olsun. İşte bu nedenle şimdilerde KBP hayranı olarak devrededir. KSP siyasetine, komünizme, burjuva düşmanlığına, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetine, doğrudan demokrasiye kimse ısınmasın da ne olursa olsun! Afrika'daki 1.2.08 tarihli yazısını ibretle okuyun:

"Kıbrıs Türk Barış Platformu kuruldu.

Bir umut!

Bu platform, gerekirse yaşamı felç edebilecek etkinliklere de imza atabilmeli; hatta Nazım'ın dediği gibi, "barikatlarda ölebilmeli!"... (CTP'li Doktor Nazım değil ha; Nazım Hikmet'ten

bahsettim)

Ve bir kez daha tekrar etmekte yarar var: "Ben CTP'liyim" diyen herkes; CTP'yi ailesinden, evinden, annesinden, babasından önce seven, çocuklarından daha çok seven, CTP'ye yaşamını adanmış ve dönmemiş herkes de bu platforma sahip çıkmalı!

Varsın onlar, her halinden "yapmacık" olduğu anlaşılan Ozan Ceyhun ile "izolasyonculuk" oynasınlar! "Biz çok daha büyük işler yapacağız Mustafa bey! Öyle Ozan bey!" (...)

Müsaadenizle yazının sonuna bir tek kelime eklemek istiyorum: Brüyoooo!"

Ya Arif Hasan Tahsin? Onun da 1.2.08 tarihli Afrika'daki yazısını ibretle okuyun:

"Salih Coşar başka kuşaktadır, İzzet İzcan ise başka kuşaktadır.

İzzet İzcan, Erten Kasımoğlu'nun kuşağından da değildir.

Daha genç...

Yeni oluşumda Şener Elcil de var, Ali Erel de var mesela...

Onlar da genç kuşaktan...

Ülker Fahri da... Çakıcı da... Hatta Durduran da...

Bizim, ve bizden sonraki bize yakın kuşakların yapamadıklarıdır bu yeni oluşumla yola çıkanların yapmak istedikleri...

Kabul etmemiz lazımdır ki, bizden sonrakilere bıraktığımız, bırakacağımız miras, toplumun gurur duyacağı bir miras değildir.

Gelen da Türk, giden da Türk mazeretinin arkasına saklanmak işe yaramadı. Öldürdük, öldürüldük, kan döktük-ter döktük, özgürlüğe kavuşturduğumuzu sandığımız toplumu, Ana'ya esir kıldık.

Ya destek olalım, ya da utancımızla başbaşa kalalım ve susalım.

Bırakın, genç kuşaklar bari kendi kaderlerine kendileri sahip çıksınlar.

Giden Türk, gelen Türk olabilir. Olabilir de Türk'ün Türk'e boyunduruk vurmayacağını sanmak aptallıktır, enayiliğin daniskasıdır. Dr. Küçük hiç olmazsa toplumu boyunduruk altına soktuğunu son nefesini vermeden itiraf etti. Denктаş hala daha, toplumuna yaptığı kötülüğü itiraf etme cesaretini bile gösteremedi."

Öldürdü, öldürttü!

Ve burjuva şartları korumakta ısrarlı hala!

Birileri bu yanlış burjuva ve burjuva kuyrukçusu siyaseti yaşatmak için, halkı bu siyasetten başka alternatif siyaset olmadığına inandırmak için her türü kılığa girmekte ısrarlı. Birileri burjuva ve burjuva kuyrukçusu! Emperyalizmin iyi dostu! İlah emperyalizm şartlarında çözüm isterler. Yıllarca yanlışlığı ve olmazlığı ispatlanmış, zararlı karakteri, emperyalizme uşak karakteri sergilenmiş, ama vazgeçemiyorlar. Huylu huylundan vazgeçmezmiş!

İkinci yanılırları zaman kaybıyla ilgilidir. Zaman kaybetmek istemeyenlerin savunması gereken siyaset; KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetidir. KBP ve CTP'nin bir ve aynı olan burjuva-emperyalist siyaseti değil!

Kavgamız

yusufalkim@yahoo.com Yusuf ALKIM

Başka Bir Dünya Mümkün!

Dünya genelinde yaşanan ekonomik krizin öne bir türlü alınmıyor.

Plansız ekonomi ve kapitalizmin akılsızca gelişimi (çürümesi) her geçen gün yeni krizleri doğuruyor.

Bir bakıyorsunuz daha birkaç yıl önce "devrimsel ekonomik ilerlemeler" bir anda yerini ekonomik yıkımlara bırakıyor.

Bu anlaşılması o kadar da zor bir gelişme değil aslında.

Bu ekonomik sistemin karakteristik özelliği zaten istikrarsızlık.

Fakat görünen o ki, iktidarı elinde tutan sermaye kesimleri geçmişten ders çıkarmayı biliyorlar.

Yaşanan sorunlardan, krizlerden kurtulma, daha doğrusu sorunları, krizleri geçiştirmenin yollarını çok iyi öğrenmiş durumdadır.

Yarattıkları suni ve kontrollü krizlerle hem gündemi değiştirmeyi hem de esas sorunları geçiştirmeyi iyi beceriyorlar.

Günün sonunda bu geçiştirmeler çok daha büyük ve kontrol edilmesi daha güç sorunlar olarak karşılırlarına çıkıyor, fakat onlar günü kurtardıkları için kendilerini şanslı sayıyorlar.

Düşünebiliyor musunuz?

Türkiye'de son yıllarda yaşanan ekonomik yıkım, ağırlaştıkça ağırlaşan iş koşulları ve

nüfusun yarısından çoğunun sefalet düzeyindeki yaşamı...

Bunların hangisi kamuoyunda tartışılıyor?

Hiçbirisi...

Tek gündem devletin kendisinin yarattığı "terörle mücadele" ve yine devletin sorun haline getirdiği türban!

Son bir yıl içerisinde Türkiye'deki tersanelerde 12 kişi can vermiş, kimin haberi var bundan?

Geçtiğimiz ay içerisinde İstanbul Davutpaşa'da yaşanan patlamayı hatırlayın bir.

Çoğu kaçak olan maytap, tekstil, boya atölyelerinde yine kaçak olarak sigortasız çalıştırılan işçileri duydunuz mu haberlerde?

Hayır!

Olay basit bir ihmal olarak geçiştirildi.

Peki yaşamını yitiren 20'yi aşkın işçinin ailesine ne oldu?

Zaten sefaletle mahkum olan bu aileler daha da kötü koşullarla karşı karşıya.

Peki nasıl oluyor da tüm bunlar yaşanırken daha kısa bir süre önce yapılan seçimlerde bu sorunların son dönemdeki mimarlarından AKP büyük bir destek alabiliyor?

Yoksa işçilerin, emekçilerin uyanması ve sınıf mücadelesi vermesi gibi şeyler hep hikaye mi?

Hayır hikaye olan bunlar değil!

Hikaye olan, "Hatırla Sevgili" gibi dizilerde geçmişte işçilerin, emekçilerin uyanması sonucunda yaşanan mücadelelerin dayandırıldığı noktalar!

Bu gibi dizilerle topluma, "Aman ha, çocuğunuza, ailenize sahip çıkın! Geçmişte

yaşanan bu "kötü" olayları bir daha yaşamayalım!" mesajı,

Hatta, "Varsa ailenizde uyanan ve mücadeleye katılan, ihbar edin onları! Kendilerini harcayacaklarına varsın bir-iki işkence görsünler ne olacak! Hayatları kurtulsun yeter!" düşüncesi verilmeye çalışılıyor.

Peki neden ihtiyaç hissediyorlar buna?

Birincisi sözde geçmişle hesaplaşıyor Türkiye egemenleri; ikincisi ve daha önemlisi ise biliyorlar; işçilerin, emekçilerin uyanması ve mücadele vermesi hikaye değil, zorunluluk!

Ve bunu engellemek için toplumun beynini yıkamaya çalışıyorlar!

Hani Matrix diye bir bilim-kurgu film vardı, tüm insanlar makinelere bağlanmış ve beyinleri yıkanarak vücut enerjileri sömürülüyordu.

İşte bugün iktidarı ellerinde tutanların yapmaya çalıştıkları tam da bu.

Ama bu gerçek ve insanların beyinleri medya ile yıkanarak yaşanan sorunlara isyan etmeleri engellenmeye çalışılıyor!

İçerisinde yaşadığımız akla ve doğaya aykırı bu sistemin devam edebilmesi için tüm insanlığı yok oluşturmeye göze alabilen böylesi bir kesim karşısında ne yapılabilir?

Yapılabilecek tek şey örgütlenmek, işçi sınıfına bilinç taşımak ve uyanmalarını sağlayabilmek!

Bunu başarmak mümkün ve ancak bu şekilde başka bir dünya, sosyalist bir dünya mümkün olacak!

Papadopollos'un Gitmesi Kıbrıs Sorununu Çözemez!

Kıbrıs'ın güneyindeki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Papadopollos' un ikinci tura kalamayışı ve Hristofyas ve Kasulides arasında yapılacak olan ikinci tur seçimlerine burjuva çözüm yanlıları dört elle sarıldılar.

Seçime giderken büyük emperyalist güçler Kıbrıs görüşmelerini tekrar başlatarak işi sürüncemede devam ettirmek istiyorlar. En azından AB, ABD ve BM temsilcilerinin basına beyanları hep bu yönde olmuştur. Ve Kıbrıs Rum ve Türk halkına sahte umutlar pompalamaya devam ettiler.

Kıbrıs adasının Rum ve Türk halkının sınıf olarak emperyalizme karşı ortak örgütlenmesini engellemek, NATO ve dünya emperyalizmine önümüzdeki kısa dönemde baş ağrısı yaratmama arzusu da bunun cabası...

Kıbrıs Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Papadopollos' un temsil ettiği Rum büyük burjuva sınıfı ve onu destekleyen uluslararası emperyalist tekeller NATO, ABD ve AB emperyalizminin planlarına engel teşkil ediyorlardı.

Kıbrıs'ta yaşanan burjuva çözüm tikanıklığı Türkiye, Balkanlar ve Avrupa'nın göbeğindeki sorunlar yumağında değişik bir kriz yönetimi uygulanmalı onlara göre...

Uluslararası Kriz Grubu adı altında kurulan merkez dünyaca ünlü tekeller tarafından finanse ediliyor. NATO, AB, Rusya, Asya ve ABD devletlerinin ve tekellerin önemli kademelerde görevler yapan kişilerin yönetiliyor.

Ve bu grup 10 Ocak 2008 tarihinde Kıbrıs'la ilgili bir rapor yayınladı.

Rapor bir yandan TC'nin Kıbrıs'ta bir çözüme ihtiyaç duyduğunu söylerken diğer yandan Kıbrıs'ta taksimin kalıcılaşmasına vurgu yaptı. Mevcut burjuva-emperyalist çözümün nerelerde tıkanığı bu raporda açıkça anlatıldı. Kıbrıslı Rum büyük burjuvalara mevcut burjuva yaklaşımı terk etmesi için telkinde bulunuyordu. Diğer bir deyişle "Papadopollos' tan kurtulun" diyordu Kriz Grubu...

Uluslararası Kriz Grubu'nun hemen ardından Yunanistan Başbakanı Karamanlis TC'yi ziyaret ederek TC ile ortak çıkarları olduğunu ve Kıbrıs sorununun bu dönemde burjuva-emperyalist ilişkileri zedeleyemeyeceği mesajını veriyordu.

Ocak ayı ortalarında Kosova seçimlerinden hemen sonra Sırbistan'dan bağımsızlığını ilan etmeyi planlayan Priştine rejimi NATO, AB ve ABD emperyalistleri ile istişare içinde planlarını değiştirerek 17 Şubat'ta bağımsızlığını ilan edeceğini açıkladı ve öyle de yaptı.

Kıbrıs Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin son haftasında çığ gibi gelen bu dolaylı emperyalist mesajlar Kıbrıs'ın güneyindeki büyük burjuvalara ve seçmenlere mesaj

mahiyetinde idi... Kıbrıs'ta çözüm ancak emperyalist dayatmalar ile mümkün... Ve Kıbrıs Rum büyük burjuvalarının bunu idrak etmesi

isteniyordu. ABD, İngiliz ve AB emperyalist basını Kasulides'i "Batı yanlısı" ilan ederken Papadopollos'u da uzlaşmaz ilan ediyordu.

Rusya ile iyi ilişkileri olan AKEL'in en son tahlilde dayatılacak bir burjuva-emperyalist çözüm planını kabul edeceği de Hristofyas tarafından açıklanmıştı. Özellikle "anlaşma olmazsa taksime doğru gidiyoruz" demeçleri buna yönelikti.

Seçimleri ya Hristofyas ya da Kasulides kazanacak. Her ikisi de Annan Planı temelinde görüşmelerin yeniden başlatılmasından yana olduklarını ilan ettiler. Ancak bu burjuva temsilciler bu görüşmeleri ne kadar bir zamanda tamamlayacaklarını ya da isteklerinin karşılanabileceğini açıklamadılar.

Görünen odur ki Kıbrıs sorunu ile ilgili burjuva-emperyalist görüşmeler önümüzdeki aylarda başlayacaktır. Ancak bu görüşmeler ulusların gönüllü birliğine dayalı bir birlik amacıyla değil de burjuva çıkar pazarlıklarına dayalı ve Kıbrıs'ta NATO ve garantörleri tatmin edecek bir çerçevede yürütülecektir. En son tahlilde de Kıbrıs halkına ve

tarafardan birisine dayatılma hedefleniyor.

Kıbrıs'ın Rum-Türk işçi ve emekçi kesimlerinin, yani halkın, kendi çıkarını korumasının ve gerçek anlamda emperyalist anavatanlardan bağımsız ve özgür bir ortamda gelişmesinin önü kesilmeye çalışılıyor.

Sorun sadece dış emperyalist güçler ve onların adadaki Rum-Türk burjuva-emperyalist uzantıları değildir. Sorun ayrıca Kıbrıs'ın Rum-Türk işçi ve emekçi kesimlerinin bağımsız örgütlenmesinin henüz daha başarılabilmesidir. İşçi, memur ve diğer çalışan kesimleri temsil eden sendika liderliklerinin burjuva-emperyalist siyasetleri terk ederek, kendi sendika üyelerini ve tüm çalışan kesimleri de eğiterek emperyalistlerin Kıbrıs adasını bir NATO üssü haline getirmesini engellemek için kolları sıvaması gerekmektedir. Kıbrıs'ta Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı benimsenmeden ve hayat bulmadan da Kıbrıs NATO üssü olmaktan kurtulamayacaktır.

Hristofyas, Talat ve Ferdi yoldaşlar ne kadar iyi niyetli olurlarsa olsunlar yukarıda sözünü ettiğimiz burjuva-emperyalist çıkarlar kabul edilmeden ve bir tarafa da dayatılmadan Kıbrıs'ta geçici de olsa yeni bir burjuva-emperyalist çözüm bulunamaz.

Sosyalist Gözlem

Özdemir GÖÇER

Cenaze Töreniniz Şahane Olacak

Denktaş önderliğindeki Kıbrıs Türk işbirlikçi burjuvazisi, Türk ordusunun koruduğu sınırlar içinde kendine ait bir pazar yaratabileceğini hayal ediyordu.

Buna inandırılmıştı. Bu nedenle İngiliz-ABD güdümlü emperyalist planlara uyarak TMT'ye destek verdi, Türk'ten Türk'e kampanyaları düzenledi, Rumca konuşma yasakları getirdi ve 'dava' dedikleri Kıbrıs'ı bölme planlarına alet ola 1974 yılında faşist EOKA darbesi ve Türkiye'nin adayı işgali ile 'özgürlüğüne' kavuştuğunu sandı.

Emperyalizmin süper kârlar peşinde, sömürüye doymayan gözünü kâr hırsı bürümüş doyumsuz bir sistem olduğunu kavramaktan aciz Kıbrıs Türk işbirlikçi burjuvazisi 1974 yılından itibaren Kıbrıs'ın kuzeyini kendi çiftliği sandı.

Aç tavuk kendini buğday ambarında sanırmış! Bunlar da aynı hayale daldılar.

İşgalci Türkiye'nin bir emperyalist güç olduğunu kavramadılar. İşgal ettiği bölgeyi sadece stratejik amaçları için kullanmakla yetinmeyeceğini, aynı zamanda da iliklerine kadar sömüreceğini anlamadılar. Ya da anavatan, vatan-millet-Sakarya terenennileri altında inanmak istemediler. Emperyalist Türk burjuvazisi, bunlara, "siz aslansınız, ama yavru bir aslancısınız, ben olmazsam Rum sizi yutar" diye diye ve sırtlarını sıvazlayarak önce yavaş yavaş nüfusunu Kuzey Kıbrıs'a yerleştirdi. Bizim salak burjuvazi bunu hayra yordu. Sömüreceği kitlenin arttığını düşündü. Türk emperyalizminin kendi nüfusunu sömürmeyi onlara bırakmayacağını hesaba katmadılar. Sonra yine bu salakların sırtını sıvazlaya sıvazlaya, taşıma nüfusa Rumların terk etmek zorunda bırakıldığı mal mülk koçan edildi, arkasından Türkiye'nin bankaları iyice bölgeye yerleşti. Şimdi de Türk sermayesi uygun adımlarla Kuzey Kıbrıs'ı zaptetmeye başladı.

Kıbrıs Türk burjuvazisi, kompradoru, işbirlikçisi, küçüğü-büyüğü hep birlikte yaygaraya başladılar: "İrademizi kaybediyoruz, vatan (yani pazarımız) elden gidiyor!"

Aslında Kıbrıs Türk burjuvazisi ganimet sevdasına, çalma çırpma ve sömürmeye bu denli kendini kaptırmayıp gözünü açık tutsa belki birtakım gerçekleri kavrar ve en azından tanınmamışlığına rağmen kuzey Kıbrıs'ta daha itibarlı bir burjuva düzeni oluşturmaya çalışırdı.

Ama 34 yılda gelinen noktaya bakacak olursak, yağma edilmedik hiçbir şey kalmadı; dağlar kemirildi, orman arazileri yok edildi, sahiller parsellendi, su kaynakları mahvedildi, ucuzdur diye Türkiye'den gelen işçileri yokluk içinde çalıştırarak iliklerine kadar sömürdüler; ama tüm bunlara karşılık kendi varlıklarını dahi güvence altına alacak bir düzen kuramadılar.

Hem sadece sınıfsal olarak varlıklarını koruyamamakla kalmadılar, kişisel olarak sağlıklarını bile korumaktan aciz bir duruma düştüler.

Kuzey Kıbrıs'ta her gün onlarca yaşanan hazin öykülerden iki tanesini, söylemek istediklerimin daha iyi anlaşılması için, buraya aktaracağım:

Adam ülkenin en iyi mizah sanatçılarından biri. Ülkenin en çok satan ikinci büyük gazetesinde yazıyor ve herkesin çok iyi tanıdığı bir insan. Hele kendi kenti olan Mağusa'da O'nu tanımayan yok. Böyle bir insanın annesi aniden fenalaşıyor. Apar topar Mağusa'nın 'yeni hastane'sine kaldırıyorlar.

Doktorlar ne ilk müdahaleyi yapabiliyor, ne

yoğun bakıma alabiliyor. O haliyle Lefkoşa'daki 'daha donanımlı' hastaneye kaldıracakları özel donanıma sahip bir ambulans bile yok. Ancak hasta 'sakinleşince' Lefkoşa'ya nakil gerçekleşiyor. Ama, çok geç! Lefkoşa'daki doktor hastanın beyin kanaması geçirdiğini ve beyin kan dolduğunu, yapabilecek hiçbir şey kalmadığını söylüyor. "Keşke bir-iki saat önce getirseydiniz" diyor...

Halbuki hasta zamanında hastaneye götürülmüş, fakat hastane olmayan bu hastanede hastayı daha iyi bir hastaneye aktarabilmek için beyinsel ölümün gerçekleşmesini beklemişler. Buradan Erdoğan Baybars'a annesinin bu hak edilmemiş ölümünden dolayı başsağlığı dilemekten başka yapacak bir iş kalmamış bize.

Adam yıllarca spor yapmış, Limasol Türk Ocağı'nın efsanevi futbolcularından biri kabul ediliyor. Henüz oldukça genç denebilecek bir yaşta, 55 yaşında. Yeni kurulan ve Tayyip'in partisi olarak bilinen ÖRP'nin Girne İlçe Başkanı. Girne'nin en popüler isimlerinden; aile yapısı itibari ile de Kuzey Kıbrıs'ın yüksek sosyetesine ait bir yaşam süren tanınmış bir insan; Mehmet Pars.

Oltayla balık avlamaya gittiği bir sabah fenalaştığını hissediyor ve arabasını kendisi kullanarak Girne Akçiçek 'Hastanesi'ne gidiyor. Bu 'hastane' denilen ucubede de ne bir yoğun bakım servisi, ne böylesi acil bir kalp krizi vakasına müdahale edilebilecek bir bakım tertibatı, ne de böyle bir hastayı anında Lefkoşa'daki hastaneye nakledebilecek donanımlı bir ambulans var. Pars ikinci krizi atlatamıyor ve orada hastanede, doktorların elinde can veriyor.

Basında da Japonya'da buzlu göle düşmüş ve yarım saat kalbi durmuş bir çocuğun kalbinin çalıştırıldığını ve 3 gün sonra hiçbir şey olmamış gibi yürüyerek evine gittiğini okuyoruz.

İşte 34 yılda Ankara'nın ve Ankara'dan kopardıklarını eşe dosta dağıtan, şaibeli ihalelerde rüşvet yoluyla çarçur eden Kıbrıs Türk burjuvazisinin Kıbrıs Türk halkına layık gördüğü düzen bu! Ama bu düzen kendilerini de tehdit eder hale gelmiştir.

Bu topraklarda yaşayan her birimiz, en basit bir sağlık sorunu karşısında bile ölümün nefesini ensemble hissederek yaşıyoruz. Üstelik bu meret zengin-fakir ayrımı yapmıyor. Hiç kimsenin can güvenliği yok.

34 yılda 3 tane doğru dürüst hastane bile yaratamayan hem Ankara hem de KKTC yöneticilerinin gelmiş geçmiş tümüne yuh olsun.

Baybars'ın hakkı var. Hastane diye işe yaramaz bina yapacaklarına 30 tane ambulans alsalar ve her hastayı ambulanslarla Lefkoşa Hastanesi'ne (ve hatta mümkünse Rum kesimindekine) yetiştirseler çok daha iyi bir iş yapmış olurlardı!

İşte yaratılan bu kaos düzeni burjuvaziye de tehdit etmeye başladı. Çünkü parası olsa bile parayı kullanacak vakit olmayabiliyor sağlığını

korumak için.

Çangar da çıkmış televizyonlarda "Hastanelerin eksiklerinin tamamlanması için benden 100 bin Sterlin bağış" diyor...

Bu tür sorunların zenginlerden toplanacak iane ve sadakalarla çözümleneceğini sanıyor. Hayır bay Çangar, kimsenin senin sadakana ihtiyacı yok. Sen bu ülkeye ödeme gereken gelir vergilerini bir tamam öde yeter! Daha üç yıl önce sana kıyak geçmedi, ABD'den ithal ettiğin araçları AB menşeli olarak kaydetmedi diye bir gümrük müdürünün başını yediğini bu halk unuttu mu sanıyorsun?

Neden böyle bir olay yaşandı? Çangar efendi daha az gümrük ödesin diye!

Koloni Otel'de burjuvaziye satılan CTP hükümeti kendi atadığı gümrük müdürünü harcayarak Çangar'a diyetini ödedi.

İşte bu ve benzeri diyetler sayesinde vergisini ödemeyen burjuvazi çıkmış hava atıyor!

"Too late" bay Çangar! Sizler sefa sürerken vatandaş ıstırap çekiyor. Ama oturduğunuz dalı da kestiğinizi fark edemediniz!

Kuzey Kıbrıs'ı babanızın çiftliği gibi kullanacağınızı sandınız. Bu çiftliği size yedirmeyeceklerini hesaba katamadınız. Nasıl ki sağlıkta, sağlıksızlık sizi de vurdu, nasıl ki eğitimde eğitimsizlik sizleri de etkiliyor, ekonomide de çiftliğinizin güvenliğini emanet ettiğiniz Türk sermayesi sizi yiyip yutmaya başladı.

Land Rover arabaların direkt bayisi sendin Çangar! Bak işte bu bayiliği senden TC bayisi Borusan aldı ve KKTC'deki kendi bayisi Kutlay Erk'in şirketine devretti. Aynı akıbet WV bayisinin başına da gelmişti.

Görülüyor ki süreç içinde tüm işler büyük TC sermayesinin eline geçecek. Büyük balık küçük balığı yutacak.

Sevgili Kıbrıs Türk burjuvaları. Yok başka şansınız! Ya TC burjuvazisi içinde asimile olup gideceksiniz ya da yok olacaksınız. Land Rover'in, WV'in akıbeti hepinizin akıbetidir.

Şimdi sırada bankalar var! Etrafınıza bir bakın bakalım kaç tane yerli banka kaldı?!

Kalanlar da ya KOOP Bankası ya da birkaç tane rekabet gücü olmayan küçük banka. Onlar da ya TC bankalarına entegre olacak (Türk Bankası gibi) ya da yok olup gidecek (batan bankalar gibi). Bunu süpermarket, hipermarket zincirleri takip edecek.

Kıbrıs sorunu çözümsüz kaldığı sürece, süreç bu minvalde ilerleyecek. (Kazara bir çözüm olursa da Türk sermayesi ile birlikte AB sermayesi de tekelleşme sürecine katılacak)

Ancak kısa vadede Kıbrıs sorununa burjuvazinin çözüm bulması beklenmiyor. Çünkü emperyalist burjuvazi bu sorunu çözemeyecek bir durumdadır. 7 farklı emperyalist güç ve çıkar çevresinin çıkarları Kıbrıs'ta düğümlenmiş durumdadır.

Bu düğümü çözsün çözsün Demokles'in Kılıcı çözer! O kılıç da bizdedir, Kıbrıs'ın proleterlerinde. Kıbrıs işçi sınıfında. O kılıcın adı Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'dir.

Aklınızı başınıza toplayıp şimdiden bu cephe içinde yer almaya bakın. Yoksa sonunuz hiç de iyi görünmüyor sayın Kıbrıs Türk burjuvaları.

Mehmet Pars'ın cenazesinde defin işleminin tamamlanmasından sonra ablasının yanına gelen yüksek sosyete züppesi bir bayan;

"Çok şahane bir cenaze töreni oldu canım!" diyerek Pars'ın ablasını teselli etmeye çalışıyordu!

Sayın burjuva baylar, öyle görünüyor ki sizler için de güzel bir tören hazırlanıyor.

Cenaze töreniniz şahane olacak!

Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com Akif AKSAKAL

Yetti Bu Maskaralık

Gazete, güneydeki başkanlık seçimlerinin sonuçlarını beklediği için bu ay geç yayınlandı.

Hafif bir karışıklık söz konusu.

Dolayısıyla 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'yle ilgili yazı Şubat'ta yazılmak zorunda.

8 Mart'ın tarihçesini, Chicago işçilerinin direnişini anlatma niyetinde değilim.

Zaten olayın bu yönüyle ilgili çok şey yazıldı, çizildi...

Olaya farklı bir yerden bakmak istedik ve ülkedeki kadın örgütlerini işlemeye karar verdik.

Her 8 Mart gelip çattığında, hiçbir şekilde emekçi olmayan bir yığın tuzu kuru hanımefendi, oturdukları yerden, "8 Mart Dünya Kadınlar Günü kutlu olsun ayol" tarzında bildiriler yayınlarlar.

8 Mart'tan 8 Mart'a Atatürk'ün annesi Zübeyde Hanım'ın LTL'nin önündeki büstüne çelenk falan bırakırlar.

Zübeyde Hanım büstünün LTL önünde ne işi olduğunu da anlamış değiliz zaten...

Ama olsun, onlar çiçeklerini bırakır ve Zübeyde Hanım'ı kutlar ve de kutsarlar.

KAYAD'ı, Üniversiteli Kadınlar Birliği, Lions kadınları, ve daha bir yığın uyduruk tuzu kuru kadın örgütü fazla çalışma saatleriyle, üç kuruş asgari ücretle, cinsel tacizle, erkek baskısıyla, toplum baskısıyla, evde de yıpranmayla ömür çürüten emekçi kadınlarla ilgili ahkam keserler.

Aslında emekçi kadınlar üzerinden nutuk da

sallamaz onlar.

Onların derdi emekçi kadınlar falan değildir çünkü.

Onlar "Emekçi Kadınlar Günü'nü", "Dünya Kadınlar Günü" yaparken, başından beri bu noktayla hiç ilgilenmemektedirler.

Onlar ne yaparlar bilir misiniz?

Kürklü mantolarının ceplerinde kalan harcamadıkları Sterlin'leri, son model arabalarının torpido gözlerinde kalan bozuklukları toparlar ve X, Y, Z hayır kuruluşlarına bağışta bulunurlar mesela...

Ayda 1060 YTL'ye çalışan asgari ücretli emekçi kadın ise, bakkala ekmek ve şeker borcu yazdırmakla meşguldür...

Yolda ayağı takılıp düşse, üzerinden kocaman bir bilgisayar dükkanı açacak para saçılacak olan bu süslü hanımefendiler, senede bir-iki kez bir okula 1 tane bilgisayar falan alırlar...

Gece gündüz alnteri döken emekçi kadın ise, bu çağda evladına bir tane bilgisayar alamamanın üzüntüsüyle yaşar...

Zübeyde Hanım'a "Ay iyi ki Atatürk'ü doğurdun ayol" diye çelenkler yaptırırken bu çok mühim hanımefendiler,

Emekçi kadın, koca dayağına nazire, senede bir kez bile olsa eşinden gelecek bir tane kırmızı karanfil düşler...

Topluma çok faydalı işler yaptığını sanan, kendini buna inandıran, ama aslında paranın (b..) çokluğundan ne yapacağını şaşırılmış ve can sıkıntısıyla kıvranan bu güzel kokulu bayanlar sağa sola ağaç dikerek gazetelere haber olurken,

Emekçi kadın bu dünyada bir dikili ağacının olmamasını belki kadere, belki de sisteme sitem ederek yorumlar...

Dolayısıyla 8 Mart, her dişinin sahiplenebileceği bir gün değildir.

Dolayısıyla 8 Mart, tuzu kuru bir grup bayanın değil, erkeklerle birlikte partisinde örgütlenmiş emekçi kadınlarındır.

Dolayısıyla bu ve gelecek 8 Mart'larda BMW'sinden inip de kadın sorunları üzerine nutuk çekenlerin yüzüne tükürmek ve onların bir daha şatolarından, sırça köşklarinden tüm kadınlar adına konuşmamasını sağlamak gerekmektedir.

Onların malikaneleri, varlıkları, bu toplumun utancı olmak zorundadır.

Bu çelişki ortadan kaldırılmalıdır.

Size de yetmez mi bu maskaralık?

Her geçen gün at izinin it izine karıştığı ülkemizde, tuhafliklara bir yenisi daha ekleniyor. Marketler Birliği, kâr hırsından gözü dönmüş bir şekilde Pazar günleri büyük marketlerin kapalı olmasıyla ilgili çalışmalara karşı birtakım eylemler başlattı. Bunların arasında gazete ilanları da yer aldı. Marketler Birliği'nin geçen ay gazetelerde yer alan "SSCB'li, Stalin'li ilanında", koşullar, tarihsel gerçeklikler ve gereklilikler birbirine sokulmuş ve kafa karıştırılmak amaçlanmıştı. Bildiri, aynı zamanda tüm işçilerin kurtuluşu olan sosyalist sisteme karşı gizli bir anti-propaganda da içeriyordu. Kıbrıs Sosyalist Partisi, sosyalist değerlere saldırarak kârını korumaya çalışan Marketler Birliği'nin ilanı üzerine bir basın bildirisini yayınladı. Aynen yayınlıyoruz...

Marketler Birliği Açıklamaları Gerçeği Yansıtmıyor!

KKTC Marketler Birliği, geçtiğimiz gün gazetelere tam sayfa ilan vererek, Pazar günleri marketlerin kapatılması çalışmasına tepki koydu.

Bu tepkiyi de, Stalin döneminde SSCB'de "bile" süpermarketlerin Pazar günleri açık olduğuyla temellendirdi.

Bu temellendirme ve kıyaslama yanlıştır.

Şöyle ki;

1. Stalin döneminde SSCB'deki marketler, sosyalist ekonomiye tâbi olan marketlerdir, Kıbrıs'takiler kapitalizme bağlıdır.

2. Stalin döneminde SSCB'deki marketlerde çalışan işçiler, günde 7 saat ve haftada beş gün çalışmakta, her türlü iş güvencesi ile donatılmış, aldıkları maaş ise her türlü ihtiyaçlarını karşılayacak seviyede idi, çalışmaları patronların cebine kâr olarak değil, sosyalist devletin vatandaşlarına daha iyi bir yaşam sunması ve ülkenin geliştirilmesine yaramaktadır. Kıbrıs'taki marketler ise özel mülkiyettir ve işçinin alnteri bir patronun cebine akarak onu daha da zengin etmeye yaramakta, işçiler haftada 6 gün ve 8 saatten çok çok fazla saatlerde bile çalıştırılmakta, ek mesailer ödenmemekte, aldıkları maaş ise, bir ayda sattıkları ürünün çok küçük bir kısmını bile satın almaya yetmemektedir.

3. Stalin döneminde SSCB'deki ekonomik sistem, insanın insan üzerindeki sömürsünün kaldırıldığı, "herkesten yeteneğine göre, herkese çalıştığı kadar" prensibinin uygulandığı, akılcı ve insani bir sistemdir. Kıbrıs'ta da hakim olan kapitalist sistem ise, amansız sömürü ve maksimum kâra dayalı, insancıl olmayan, akılla

bağdaşmayan bir sistemdir.

4. Stalin döneminde SSCB'deki sistemde, parası olmayanın aç kalması gibi bir durum yoktur, bu, onun özüne aykırıdır. Stalin döneminde SSCB'de işsizlik, temel tüketim maddelerinden yoksunluk, açlık, konutsuzluk, ısınamama, eğitimsizlik gibi sorunlar çoktan tarihin sayfalarındaki yerini almıştır. Kıbrıs'ta ise bunların garantisinin verildiğini kim

iddia edebilir?

5. Stalin döneminde SSCB'deki marketlerin Pazar günleri de açık olması, Sovyet yurttaşlarının ihtiyaçlarını "A'dan Z'ye" karşılayabilmesi, iyi bir yaşam sürmesi içindir, kâr hırsıyla çalışmaz, sömürü amacıyla işçi çalıştırmaz. Stalin döneminde SSCB'deki süpermarketler, halkın öz malıdır! Kıbrıs'ta marketlerin Pazar günleri açık olması talebi ise, patronların daha fazla kâr elde etmesi için öne sürülen bir taleptir, büyüğün küçüğü ezip piyasadan silmesini de içeren amansız bir rekabete dayalı, "altta kalanın canı çıksın" mantığıyla yürüyen bir sistemin uzantısıdır.

Stalin döneminde SSCB, böyle bir düzeni, böyle bir yaşam ve çalışma standardını, ta 1940'lar-1950'lerdeki teknik, bilimsel gelişmelerle elde etmiştir ve bundan 50 yıl önceki sistemleri bile şimdiki yaşantıya oranla çok daha ileri bir düzeydedir. Marketler Birliği'nin yapmaya çalıştığı, 1920'de Kıbrıs'ın yüzlerce katı büyüklüğündeki bir coğrafyayı kentinden köyüne kadar sorunsuz, işler, verimli ve doğaya uygun şekilde elektrikleştirebilen bir ülke ile 2007 yılında elektrik kesintileri ile boğuşan bir Kıbrıs'ı kıyaslamak kadar saçma bir yöntemdir.

Bu noktalar dikkate alındığında, Stalin döneminde SSCB'deki sistemin çok baskıcı, "diktatörce", insana değer vermeyen bir sistem olduğunu ima ederek, buna rağmen "Stalin döneminde bile marketler Pazar günleri açıldı" demek, sapla samanın birbirine karıştırılması, kâr hırsı ile çılgına dönmüş bir avuç kapitalistin çırpınmasını ifade etmektedir.

İş Saatleri ve Burjuvazi

Burjuvazi ekmeğin fırınında ekmeğin üretirken insanların karnı doysun diye ekmeğin üretmez. O ekmeğin fabrikasında bile ekmeğin üretmez. O ekmeğin fabrikasında bile kâr üretir. Başka da birşeycikler üretmez. Ekmeğin bile kâr üretmek için bir araçtır ve öyle olduğu müddetçe üretilir. Ne zaman ki ekmeğin kâr üretmek için bir araç olmaktan çıkar, o zaman burjuvalar da ekmeğin üretmez.

İş saati de işte bu kâr sorunuyla bağıntılı bir olaydır. Kâr elde etmek için, ve tabii ki sadece kâr değil, mümkün olduğunca çok kâr elde etmek için işçilerin, makinaların sürekli çalıştırılması, iş yerinin sürekli açık tutulması, bu nedenledir ki işçilerin de sürekli çalışması gereklidir. İşçi insandır, uyuması lazımdır. Gerçekçi olun. Burjuvalar işçiyi iş yerinde yaşatıp neredeyse 24 saat ayakta tutmak için elinden geleni yapar. 24 saat olmadı, 20 saat olsun o zaman...

İşte iş saatleri konusunda hükümetin getirmeye çalıştığı kısıtlama, işin aslında yeterli bir kısıtlaması değildir. Tüm yaz dönemi boyunca Cumartesi-Pazar çalışması ve de geç saatlere kadar çalışma legalleştirilmiştir. Bu, işçilerin saflarından geldiğini iddia eden, işçileri koruyan bireylerden oluştuğu iddia edilen bir hükümet için

tamamıyla yüz karası bir önermedir - kanunlaştığında yüz karaları kanunlaşmış olacaktır.

İyi ama Kıbrıs Türk İşadamları Derneği ve Kıbrıs Türk Ticaret Odası, burjuvazinin bu iki temsilci örgütü bu serbestlikten de hoşnut değildir. Hiçbir kısıtlamadan hoşnut değildir. 7/24 çalışma talep etmektedir. Gece gündüz, sabah akşam, 24 saat ve de mümkünse 24 saat durmadan. (Şimdi bağırırlar, "Biz kimseyi 24 saat çalıştırmak istemiyoruz, akşamları da çalışsınlar, mesela 12 saat çalışsınlar" diyerekten!).

Evet, İŞAD ve KTTO'nun hükümete ve Meclis'e karşı isyan çağrısı; işçileri hükümet ve Meclis'in kendi zararlarına olan kısıtlamada burjuvaziyi kayıran ve savunan kanun önermelerine karşı çıkılmasını önlemek amaçlıdır.

İşçi arkadaşlar ve sendikaları buna müsaade etmemelidirler.

İş saatleri konusundaki kavga, düşmanları birleştirecek şekilde bile olsa hem hükümetin yetersiz olan iş saati kısıtlamasına karşı, hem de burjuvazinin kendileri için 7/24 saat özgürlük, işçiler için 7/24 saat kölelik talep eden isyan çağrısına karşı verilmek zorundadır.

İŞAD isyandan bahsediyor.

İŞAD'a isyan nasıl bir şeydir gösterelim!

- Tüm sendikalar iş saatleri konusunu ele almalıdır

- Tüm sendikalar burjuvaziye karşı -patronlara karşı- hükümete ve Meclis'e karşı bu konuda birleşmelidir

- İşçi yoldaşlar yavaştan yavaştan hazırlanmalı ve isyanı İŞAD ve KTTO'dan önce başlatmalıdır.

Sadaka Değil, Emeğin Hakkı!

Yeni asgari ücret ile işçiler bir kez daha sefaletle mahkum edilmiştir!

1050 YTL olarak belirlenen asgari ücretle, kesintilerden sonra işçiye verilen maaş 922 YTL'dir!

Yasaya göre asgari ücretin tanımı;

"Asgari ücret", işçilere normal bir çalışma günü karşılığı olarak ödenen ve işçi ile eşinin ve bir veya iki çocuğunun yeterli beslenme, sağlıklı konut, giyim, aydınlatma ve ısıtma, ulaşım, çağdaş düzeyde sağlık servisi, eğitim, kültür, dinlenme, eğlence ve benzeri temel gereksinimlerini geçerli fiyatlar üzerinden karşılamaya yetecek miktarda olmak üzere bu Yasa'nın 3'üncü maddesi kuralları uyarınca saptanan ücreti anlatır."

Asgari ücretle çalışan bir kişinin dört kişilik ailesini geçindirmesi mümkün değildir. Anne ve babanın çalıştığı durumda dahi eve girecek para toplam 1844 YTL'dir.

Bu para ile dört kişilik bir ailenin bir aylık masraflarının karşılanması olanaksızdır!

Yasaya göre ayrıca;

✍ "Bir işveren veya işveren vekili, saptanan ve ilan olunan asgari ücretlerden daha az bir ücret ödeyemez.

✍ Aynı işi, aynı koşullar altında yapan erkek ve kadın işçilerin asgari ücretleri arasında bir ayırım gözetilemez.

✍ İşverenler, işçilere toplu iş sözleşmesi ve/veya hizmet akitleri ile sağlanan fiili ücretler dışındaki yemek yardımı, evlenme yardımı, çocuk yardımı, aile yardımı, elbise yardımı ve benzer sosyal yardımlar nedeniyle asgari ücretten herhangi bir indirim yapamazlar.

Yasaya göre asgari ücret günde 8 saatlik haftada 5 iş gününü kapsayan çalışma şartları için geçerlidir. Günlük 8 saati aşan çalışma koşullarında her bir iş saati için çalışana "normal günlük çalışma ücretinin saat başına düşen miktarın %50 yükseltilmesi suretiyle" ek maaş ödenir. Haftalık 5 iş gününü aşan koşullarda ise "işçinin ücretinin bir kat fazlası ödenir."

Tüm bunlar hem işverenler, hem işverenlerin sözcülüğünü yapan hükümetler, hem de işçilerin haklarını koruduklarını iddia eden yetkili sendikalar işçilere sefalet içinde yaşamayı reva görmektedirler!

Bu insanca bir yaşam olamaz!

Üreten ve yaşamı kuran işçilere biçilen bu yaşam kabul edilmez!

İşçiler sadaka değil, emeklerinin karşılığını hak etmektedir!

Sermaye ve sermaye destekli kapitalist hükümetlerin işçilere yönelik bu saldırılarına karşı ancak örgütlü bir mücadele ile karşı konulabilir!

Tüm işçiler işçi sendikalarında örgütlenmeli, haklarını korumak ve artırmak için mücadele vermelidir!

İşçilerin hakları onların sahip çıktığı ve kontrol altında tuttukları gerçek işçi sendikaları ile korunup artırılabilir!

Gerek vatandaş, gerek çalışma izni olsun tüm işçilerin yasal hakkı olan sendika üyesi olma ve haklarını aramaya tüm işçiler sahip çıkmalı ve sendikalarda örgütlenmelidirler!

Kıbrıs Sosyalist Partisi

SOSYALİZM

GARANTİLİ:

Kapitalizmin sebep olduğu toplum üstündeki kir ve pisliği çıkarır.

Sömürüyü
İrkçiliği
Rüşveti
İnsan haklarına saldırıyı
Ve daha daha neleri!

BİR TEMASTA SİLER.

%100 Marksizm Leninizm ihtiva eder.

RADYO E.K.İ.M

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışılan ve her popüler müziğin adına sanat denildiği şu dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.İ.M gerçek sanat ve sanatçıyı halkıyla buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve emeğin sesi olmaya, kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir.

Sevgili Radyonuz Radyo E.K.İ.M
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emeğin Sesi
RADYO E.K.İ.M
www.radyoekim.com
RADYO E.K.İ.M Yönetim Kurulu

İŞÇİ ÇOCUKLARINA

Çocuklar, bu ilan sizin içindir.
Babanızın, annenizin, ablanızın, abinizin yaşam kavgasını ele alıp yansıtacak, onların bir günlük ekmek mücadelelerini ifade eden yazı veya şiirlerinizi bu sayfalarda yayınlamak için dört gözle bekliyoruz.

KARANLIK ZAMANLARDA

Ceviz ağacının rüzgârda ne zaman sallandığını: söylemezler
Fakat: ev-boyacısının* işçileri ne zaman ezdiğini.
Çocuğun, yassı taşı suda ne zaman sektirdiğini: söylemezler
Fakat: büyük savaşların ne zaman hazırlandığını.
Kadının odaya ne zaman girdiğini: söylemezler
Fakat: büyük güçlerin işçilere karşı ne zaman cephe oluşturduklarını.
Buna rağmen, o zamanlar karanlıktı: diye söylemezler
Yerine: şairleri neden suskundu derler.

Bertolt Brecht

(Şiirler 1913-1956, Methuen Yayınları.)
İngilizce'den çeviri -
aydın adamoğlu

*Ev-boyacısı Nazilerin çevik kuvvetlerine taktığı isim.

KAÇIŞIMIN İKİNCİ YILINDA

Kaçışımın ikinci yılında
Yabancı bir dildeki gazetede okudum
Vatandaşlığımı kaybettiğimi.
Üzülmedim ve sevinmedim
Birçok adın arasında adımlı okuduğum zaman
İyi ve kötü.
Kaçanların kötü durumu bana göre daha fena görünmüyordu
Kalanların kötü durumundan.

Bertolt Brecht

(Şiirler 1913-1956, Methuen yayınları.)
İngilizce'den çeviri:
aydın adamoğlu

Not. Brecht'in adı, 11 Haziran 1935'te İçişleri Bakanlığı tarafından yayımlanan listede geçiyordu. Vatandaşlığını kaybettiği ve mülkiyetinin müsadere edildiği duyuruluyordu.

DAHA NE KADAR KÖTÜ OLMALI

KAPİTALİZME
KARŞI
SAVAŞMA KARARI
VERMEN İÇİN?

KALIPÇI BAYRAM'IN PROGRAMI

-Çünkü
başkasının bayramını kutlayan deli,
kendi bayramını kuramaz-

Bayramlarını bir ev sahibi gibi hazırladılar.
Yollarım üçgen bayracıklarla süslü
kendi renklerinde.
Savaş gemileri, atları ve gelinleri gibi.
Günler öncesinden radyoları anons yaptı.
Program şöyle:

Sabah Göndere bayrak çekme.
Heykele çelenk bırakma ve
saygı duruşu.
Günün önemi ve anlamını içeren konuşma.
Askeri geçit töreni.

Öğle sonu Uçak akrobasi gösterisi.

Akşam Havai fişek gösterisi ve
kokteyl.

Bu da kalıpçı Bayram'ın programı:

Sabah Donların, fanelaların, peşkirlerin, sileceklerin ipe asılması.
Hasta karısının komodinine, günlük ilaçların bırakılması.
Kapıdan çıkana kadar başında saygı ile durulması.
Ona, moral takviyeci konuşma yapılması.
Binlercesiyle barikattan rap rap,
güneye çalışmaya geçilmesi.

Öğle sonu Yerden, 6. katın skaloşasına kadar bir akrobat gibi tırmanılacak.
Tekrar inilecek, tekrar çıkılacak.
Tırmanırken kalıp sökülecek, kalıp çakılacak.
Başaşağı, parende, amutta, yogi duruşunda.
Çakarken, sökerken tam güneşin gözlerinin içine bakılacak.
Erinecek, üfelenecek, toz olunacak.
Tozlar havada uçuşacak
kırmızı kırmızı
öğütülmüş kan kokacak
teri .

Akşam Elektrikler kesik olacağı için mumlar yakılacak.
Bakkaldan veresiye alınan 3 yıldızlı taaa yukarılara kaldırılıp
diğer yıldızlara karıştırılacak.
Hasta karısının,
çimento tozu kirpiklerinin,
kanser yanığı cildinin,
nasırlı, pürtük pürtük ellerinin
ağlayan anasının,
ve tekrar sabah sabah yeniden başlayacak yarınki bayramın şerefine.
Güneş doğarken.

Eyva.

AVUNMA

1. Bu kadar yıl
Kendi kendimi kandırdım.
2. Bahçeye talvar yaptım örneğin
Nane ekim, defne, incir, lavanta
Fırın bile kurdum küpten.
Enfield'de ıslak günler vardı
Çamurdan
Sisten.
3. Eskilerden bir mani tutturdukça Leymosun şivesinde
Arılar kandırmak istedikçe lavantayı
Serçeler de didiştir o bildik dilde
Hele bir de nanelerin içinden uzandıkça güleç solucan
Avunurdum.
4. Yıllar böyle geçti. Avunarak.
10 20 30
Mezarları Mekke'ye bakan Müslümanlar gibi
Huzurluydum.
Ölümümde.
5. Şimdi talvar çürür
Küp fırın yıkılır
Naneler ve incir kurur.
Zamana karşı koyamama kanunu gelmiş bahçeye
Doğanın değişkenliği sürmüş atını 4 nala,
Hem benim çitimden girmiş, hem bahçemin
Paldır küldür.
6. Çapulcular, yağmacılar, ganimetçiler, ihaleciler, hırsızlar
Müteahhitler, çevre düşmanları, dilenciler, işgalciler
Gaspçılar, dolandırıcılar, uçkâğıtçılar ve katiller
Gelmiş gibi
Çaresiz hissettim kendimi.
Zavallı hissettim, borçlu hissettim, korumasız hissettim,
Yalnız hissettim, zayıf hissettim, yabancı hissettim
Korkak hissettim.
7. Baktım ki,
Bu bakımsızlığın, düzensizliğin ve yıkıntının üstünde
Serçeler daha başka didiştir durur.
Panik içinde, çığılık çığılığa.
Solucan kaçır gibi benden. Düşman görmüşçesine yüzü asık.
Ne lavantalar tüter, ne arılar bal yapar.
Bahçem şimdi benzemiş yurduma diye düşünürüm.
Hele çamaşır ipinde, kurumayı bekleyen kırmızı battaniye
Dalgalanıyorsa.
Nazlı nazlı.
Çamaşır günü.
8. Bu kadar yıl avunarak
Kendi kendimi kandırışım.
9. Artık yurdumdaymışım işte.

KRONİKLEŞMİŞ ZİHİNSEL İKTİDARSIZLIĞIN
TOPLUMBİLİMSEL ŞİZOFRENİK SENTEZİ:

Marazi Toplum.

Kötülerin içinden en iyisini seçelim
Asgari ücret 1060 YTL
Bugün de böyle geçsin
kazasız.
Başkaldırmak niye?

Önümüze bir liste konmuş.
Bu partinin adayı, şu partinin adayı diye.
İster gönlünce seç birini
ister 'Ya bundadır, ya bunda'yı oyna
Seçime protesto niye?

Su boğarsa, denize girme.
Başına geçerse, güneşe çıkma.
Sevdalıysan, mehtaba dalma.
Yanacaksan ateşle oynama.
Korkarsan, mezarlıktan geçme.
Düşeceksen, damda yatma.
Paran yoksa, vitrine bakma.
(Hele hele lokanta vitrinine.)

Kötülerin içinden en iyisini seçelim,
turp seçer gibi tezgâhtan.
Ömür bizim ömür, can bizim can.
Sürünmeyi seçmişsek koşmak yerine
o dedikleri demokrasiden de bol bol varsa,
şikâyetimiz niye?

Avustralya çok uzak.
İngiltere çok soğuk.
Kanada çok tenha.
Fransa çok pahalı.
Azerbaycan çok ahhuu.

En iyisini seçelim en iyisini. Seçer gibi
yakışıklısını, doktorunu, kelebek bıyıklısını,
beceriklisini, açığözünü, sermayelisini,
fırsatçısını, dobracısını, cesaretlisini,
yırığını, zengin görünümlü şişkosunu,
Mercedes Benz'lisini
evde kalmış burnu büyük kıza.

Kanını, canını emdikten sonra bu yurdun,
yurtseverliği, teşkilât külhanbeylerine bıraktıktan sonra
insanlığı 'safılık' saydıktan sonra
en moda 4 çeşkilileri aldıktan sonra
en konforlu villâları yaptıktan sonra
tükrüğü yağmur sandıktan sonra
marazi toplum olma niye?

E.K.İ.M KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ KOL FAALİYETLERİ BAŞLADI!

E.K.İ.M.

Satranç

TİYATRO E.K.İ.M. Müzik

Tiyatro

Dans

Sinema

Eğitim Çalışmaları

E.K.İ.M. KURSLARI YENİ BİNAMIZDA BAŞLAMISDIR, İLGİ DUYANLAR KAYIT YAPTIRABİLİRLER. Bilgi için: 0533 877 93 00 Adres: Şehit Sıtkı Hasan Sokak No:5 Kızıbağ Lefkoşa

Sovyetler Birliği Hakkında

Bölüm 1

Mario Sousa

1) Hitler'den Hearst'e, Conquest'ten Soljenitsin'e

Stalin döneminde, milyonlarca insanın hapsedildiği, Sovyetler Birliği'nin çalışma kamplarında infaz edildiği ya da açlıktan öldüğü söyleniyor. Günümüzde, Sovyetler Birliği çalışma kamplarının kurbanları, kulak kurbanları hakkında korkunç hikâyeler duymayan var mıdır?

Stalin döneminde açlıktan ölen milyonlarca insan ya da idam edilen milyonlarca politik muhalif hikâyelerinden haberdar olmayan var mıdır? Kapitalist dünyada, bu hikâyeler kitaplar, gazeteler, radyo, televizyon ve filmlerde temcit pilavı gibi karıştırılıp karıştırılıp sunulur. Son elli yılda, sosyalizmin kaç milyon kurban verdiği hakkında sözde hesaplar ölçüsüzce şişirilmiştir. Fakat, bu hikâyeler ve sayılar neyin nesidir, nereden çıkmaktadır? Tüm bunların arkasında ne var?

Dahası; bu hikâyeler doğru mudur? Önceleri gizli olan, 1989'da ise Gorbaçov tarafından tarihsel araştırmaya açılan Sovyetler Birliği arşivlerinde hangi bilgiler vardır? Sovyetler Birliği üzerine efsaneler yazanlar, Stalin yönetiminde ölen milyonlar hakkında bu masalların, arşivler açıldığında kanıtlanacağını iddia ediyorlardı. Böyle mi oldu? Gerçekte ne kanıtlandı?

Sovyetler Birliği arşiv araştırmalarının sonuçlarını inceleyen bu makalenin yazarı, Stalin yönetimindeki Sovyetler Birliği'nde gerçek mahkûm sayısı, hükümlülük süreleri, ölenlerin ve idama mahkûm olanların sayıları hakkında somut bilgiler verecek durumdadır. Gerçek, efsaneden oldukça farklıdır.

Ben İsveç Komünist Partisi KPML(r) üyesiyim. Makale, parti gazetesi Proletären'de 1998 yılında yayınlanmıştır.

Hitler ile Hearst, Conquest ve Soljenitsin arasında dolaysız bir bağ vardır. 1933'te Almanya'da, dünya tarihine on yıllar boyu damgasını vuracak bir politik değişim yaşanıyor. 30 Ocak günü, Hitler Başbakan oluyor, vahşi ve yasa tanımaz yeni bir hükümet biçimi ortaya çıkıyordu. Naziler, iktidarlarını sağlamlaştırmak için aynı yılın 5 Martında yeniden seçime gittiler, zafer kazanmak için ellerinde bulunan bütün propaganda imkânlarını kullandılar. Seçimlerden bir hafta önce, 27 Şubat'ta Naziler parlamentoyu kundaklayıp bundan komünistleri sorumlu tuttular. Seçimde, Naziler 17.3 milyon oy aldı ve 288 milletvekili kazandı; bu tüm oyların % 48'i ediyordu (Kasım 1932'de 11.7 milyon oy almış ve 196 milletvekili çıkarmışlardı). Komünist Parti yasaklandıktan sonra, Naziler sosyal-demokratları ve sendikal hareketi baskı altına aldılar, solcu erkek ve kadınlarla dolu ilk toplama kampları ortaya çıktı. Bu sırada, sağcıların da desteğiyle Hitler'in parlamento üzerinde ağırlığı artmaya devam etti. 24 Mart'ta Hitler parlamento, ülkeyi dört yıl boyunca parlamentoya danışmadan yönetmesi için kendisine mutlak iktidar verilmesini içeren bir yasa tasarısı sundu. Bu andan itibaren, Yahudilere karşı açık saldırılar başladı, komünistlerle solcu sosyal-demokratlardan sonra toplama kamplarına bunlar alındılar. Hitler mutlak iktidara sahip olmak için bir darbe yaptı, Almanya'nın silahlanmasına ve askeri gücüne sınırlama getiren 1918 anlaşmalarını reddetti. Almanya'nın yeniden silahlanması çok hızlı oldu. İşte Sovyetler Birliği'nde ölen insanlar hakkında efsaneler bu uluslararası politik ortamda ortaya çıktı.

2) Alman toprağı Ukrayna

Alman hükümetinin başında Hitler'in yanında,

Propaganda Bakanı Goebbels vardı, Alman halkının beynine Nazi rüyasını yerleştirmeye görevli adam. Bu, geniş bir yaşam alanına (lebensraum) sahip büyük Almanya'da saf bir ırk rüyasıydı. Bu lebensraum'un, Almanya'nın doğusunda yer alan ve ülkenin kendisinden daha büyük olan bir parçası fethedilmeyi ve Alman ulusuyla birleşmeyi bekliyordu. 1925'te Mein Kampf'ta, Hitler Ukrayna'dan Almanya için vazgeçilmez bir bölge olarak bahsediyordu. Ukrayna ve Doğu Avrupa'nın diğer bölgeleri önce Almanya'nın olmalı, sonra da "uygun" hale getirilmeliydi. Nazi propagandasına göre, Nazi kılıcı bu bölgeyi özgürleştirerek Alman ırkına boş alan sağlayacaktı. Alman teknolojisi ve endüstrisiyle, Ukrayna Almanya'yı besleyecek bir tarım bölgesine dönüştürülecekti. Fakat Almanlar önce Ukrayna'yı "aşağı yaratıklar"dan oluşan nüfusundan kurtarmalı, bunlar da Nazi propagandasına göre, Alman evleri, fabrikaları ve tarlalarında; -yani Alman ekonomisinin ihtiyaç duyduğu yerlerde- köle olarak çalıştırılmalarıydılar.

Ukrayna ve diğer Sovyetler Birliği topraklarının ilhaki, Sovyetler Birliği'yle savaşılmaması, bu savaş da önceden hazırlık yapılmasını gerektiriyordu. Bu amaçla, Goebbels yönetimindeki Nazi Propaganda Bakanlığı, Ukrayna'da Bolşevikler tarafından yapıldığı iddia edilen bir soykırım yaygarası başlattı; köylüleri sosyalizmi kabul etmeye zorlamak için Stalin tarafından yapay olarak korkunç bir kıtlık yaratıldığı iddia edildi. Nazi kampanyasının amacı, uluslararası kamuoyunu Ukrayna'nın Alman orduları tarafından "kurtarılmasına" hazırlamaktı. Yoğun çabalara ve İngiliz basınında çok sayıda propaganda metni yayınlanmasına rağmen, Ukrayna'daki sözde 'soykırım' hakkında Nazi yaygarası dünya ölçeğinde başarıya ulaşmadı. Hitler ve Goebbels'in, Sovyetler Birliği hakkında dedikodu ve iftiralarını yayabilmek için yardıma ihtiyaç duydukları açıktı. Bu yardımı ABD'de buldular.

3) William Hearst, Hitler'in arkadaşı

William Randolph Hearst Sovyetler Birliği'ne karşı psikolojik savaşta Nazilere yardım eden bir miltimilyonerdir. Hearst çok büyük bir Amerikan basın patronuydu ve "sarı basın" denen şeyin,

yani sansasyonel basının 'babası' olarak tanınıyordu. William Hearst kariyerine 1885 yılında baş redaktör olarak, bir maden endüstrisi milyoneri, senatör ve gazete sahibi olan babası George Hearst tarafından San Fransisco Daily Examiner gazetesinin başına getirilerek başladı.

Bu, Hearst'ün basın imparatorluğunun da başlangıcı oldu, Kuzey Amerikalıların gündelik hayatı ve düşüncesinde devasa etkisi olan bir basın imparatorluğuydu bu. Babasının ölümünden sonra, kendisine miras kalan tüm maden endüstrisi hisselerini sattı ve basın dünyasına yatırım yapmaya başladı. İlk satın aldığı New York Mourning Journal oldu, bu eski gazeteyi Hearst tamamen değiştirerek bir bulvar gazetesi haline getirdi. Dedikoduları ne fiyattan olursa olsun satın alıyor, anlatacak vahşet ya da suç olmadığına da saygıdeğer muhabir ve fotoğrafçıları bir şeyler 'düzenliyordu'. "Sarı basını" karakterize eden budur: Yalanlar ve gerçek gibi servis edilmiş "düzmece" vahşet haberleri.

Bu yalanlar Hearst'ü bir milyoner ve basın dünyasında çok önemli bir adam yaptı. 1935'te, dünyanın en zengin adamlarından biri haline gelmişti, mal varlığının iki yüz milyon Dolar'ı bulduğu tahmin ediliyordu. Mourning Journal'ı aldıktan sonra, Hearst ABD'nin her yanında günlük ve haftalık gazeteler almaya ya da kurmaya koyuldu. 40'larda 25 günlük, 24 haftalık gazete, 12 radyo istasyonuna, 2 basın ajansına, filmlere reklâm sağlayan bir şirkete, Cosmopolitan sinema şirketine ve daha birçok şeye sahipti. 1948'de, ilk Amerikan televizyon kanallarından birini, Baltimore'dan yayın yapan BWAL TV'yi satın aldı. Hearst'ün gazeteleri günde 13 milyon satıyordu ve 40 milyon okuyucusu vardı. Amerikan yetişkin nüfusunun üçte birine yakını Hearst'ün bir gazetesini okuyordu. Dahası, dünyada milyonlarca insan basın ajansları, filmleri ve tercüme edilip çok miktarda basılan gazeteleri aracılığıyla Hearst'ten bilgi alıyordu. Bu sayılar Hearst'ün imparatorluğunun uzun yıllar boyunca Amerikan politikasını, hatta dünya politikasını etkileme gücünün ne kadar büyük olduğunu gösteriyor. Örneğin, onun basını ABD'nin İkinci Dünya Savaşı'na Sovyetler Birliği'nin yanında girmesine uzun süre karşı çıktı. Sonra da, 50'lerde

Söylenen Yalanlar

McCarthy'ci anti-komünist cadı avını destekledi.

William Hearst'ün dünya görüşü aşırı muhafazakâr, milliyetçi ve anti-komünistti. Politikası aşırı sağcıydı. 1934'te Almanya'ya gitti ve Hitler tarafından bir misafir ve arkadaş olarak karşılandı. Seyahatinden sonra, Hearst'ün gazeteleri daha da gericileştiler, sosyalizme, özellikle de Sovyetler Birliği ve Stalin'e karşı her gün daha fazla makale yayınlamaya başladılar. Hearst, Hitler'in sağkolu Goering'in bir dizi makalesini yayınlarak Nazi propagandasına doğrudan katılmayı da denedi. Bununla birlikte, çok sayıda okuyucunun protestosu sonucu bu makalelerin yayını durdurmak ve piyasadan çekmek zorunda kaldı.

Amerikan basın tekelisi Hearst Corporation'ın sahibi, 1930'larda "Amerika'nın 1 numaralı faşisti" olarak tanınan William Randolph Hearst (ortadaki),

1934 yılında Nazi Almanya'sına yaptığı ziyaret sırasında. Soldan sağa: Bay Rocker; Hearst'ün özel sekreteri, Nazi lideri Alfred Rosenberg, William Randolph Hearst, Dr. Karl Borner; Nazi Dış İşleri Bürosu Basın Bölümü Şefi; Thilo von Trotha; Rosenberg'in yaveri. Bu geziden ABD'ye döndükten birkaç ay sonra Hearst "Ukrayna'da açlık" propaganda kampanyasını başlattı.

Hitler'i ziyaret ettikten sonra, Hearst'ün sansasyonel basını Sovyetler Birliği'nde gerçekleşen korkunç olaylar hakkında "ifşaatlarla" dolmaya başladı: Cinayetler, soykırım, kölelik, yöneticilerin sefahati ve halkın sefaleti, tüm bunlar büyük puntolarla manşetten veriliyordu. Malzeme de Nazi politik polisi Gestapo tarafından sağlanıyordu. Gazetelerin ilk sayfasında sık sık Sovyetler Birliği hakkında karikatürler ve sahte fotoğraflar yer alıyordu; elinde bir bıçak olan haydut Stalin karikatürü gibi. Bu makalelerin her gün ABD'de 40 milyon kişi, dünyada da daha milyonlarca kişi tarafından okunduğunu unutmamalıyız.

4) Ukrayna'da kıtlık efsanesi

Hearst'ün Sovyetler Birliği'ne karşı ilk basın kampanyalarından biri Ukrayna'da sözde açlıktan ölen milyonlarca insan hakkındaydı. Bu kampanya 18 Şubat 1935'te, Chicago American gazetesinin 'Sovyetler Birliği'nde 6 milyon insan açlıktan öldü' manşetiyle başladı. Nazi Almanyası'nın sağladığı malzemeyle, basın baronu ve Nazi sempaticisi William Hearst Bolşevikler tarafından yaratılan ve Ukrayna'da birkaç milyon kişinin ölümüne yol açan sözde soykırım hakkında hikâyeler üretmeye başladı. Gerçek ise oldukça farklıydı. Sovyetler Birliği'nde olan, 30'lu yılların başında, topraksız köylülerin zengin toprak sahibi kulaklara karşı ayaklandığı, kolektifleştirme ve kolhozların kurulması için savaştıkları benzeri görülmemiş bir sınıf savaşıydı.

Doğrudan ya da dolaylı olarak 120 milyon kadar köylüyü etkileyen bu devasa sınıf savaşı elbette üretimde sorunlara ve bazı bölgelerde hasat eksikliğine yol açtı. Daha az beslenen insanlar zayıfladı ve bu da salgın hastalıkların yayılmasını kolaylaştırdı. Bu hastalıklar o sırada tüm dünyada yaygındı. 1918-1920 arasında, bir İspanyol gribi salgını ABD ve Avrupa'da 20 milyon insanın ölümüne neden olmuş, kimse bu ülkelerin hükümetlerini kendi yurttaşlarını öldürmekle suçlamamıştı. Böyle bir salgına karşı bu hükümetler hiçbir şey yapamazdı. Ancak İkinci Dünya Savaşı sırasında penisilin bulunmasıyla böyle salgınların önüne geçilebildi. Bunun yaygınlaşması da 40'lı yılların sonunu buldu.

Ukrayna'da milyonlarca insanın açlıktan

öldüğünü, bunun da komünistler tarafından bile yaratıldığını anlatan Hearst basınının makaleleri, inandırıcı ve detaylı bilgiler içeriyor görünüyordu. Hearst basını, bu yalanları gerçek gibi göstermek için her türlü aracı kullandı, böylece kapitalist ülkelerin kamuoyunu etkilemeyi ve bir anda Sovyetler Birliği'ne yüz çevirmesini sağlamayı başardı. Sovyetler Birliği üzerine belli başlı efsanelerden birinin kökeni budur. Sözde kıtlık hakkında batı basınının ifşaatlarına karşı Sovyetler Birliği'nin açıklamalarını ve Hearst basınının yalanlarının nasıl üretildiğini sergilemelerini kimse dinlemek istemedi ve bu durum 1934'ten 1987'ye kadar sürdü! 50 yıldan uzun süre, her yeni kuşak Sovyetler Birliği sosyalizmine olumsuz gözle bakmalarına neden olan bu iftiralarla beslendi.

5) 1988 yılında Hearst'ün medya imparatorluğu

William Hearst 1951 yılında California Beverley Hills'deki evinde öldü. Arkasında, halen gerici yazılarını dünyaya yayan bir medya imparatorluğu bıraktı. Bugün Hearst Corporation, yüzden fazla dergiye sahip ve on beş bin kişi çalıştıran dünyanın en büyük şirketlerinden biridir. Hearst imparatorluğu;

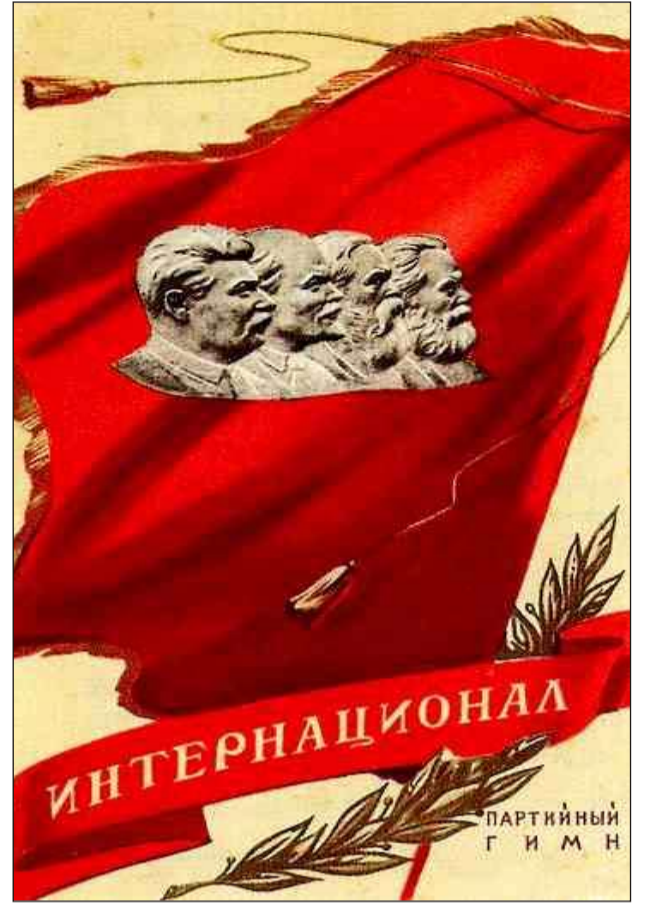
gazeteler, dergiler, kitaplar, radyolar, televizyon kanalları, kablolu yayınlar, basın ajansları ve internet yayınlarını içeriyor.

6) Gerçeğin ortaya çıkması için 52 yıl gerekiyor

Nazi dezenformasyon kampanyası İkinci Dünya Savaşı'nda Almanya'nın yenilgisiyle son bulmadı. Nazi yalanları CIA ve MI5 (İngiliz Gizli Servisi) tarafından devralındı ve Sovyetler Birliği'ne karşı soğuk savaş propagandasında önemli bir yer tuttu. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra McCarthy'ci anti-komünist cadı avı, Ukrayna'da açlıktan ölen milyonlar masalını yaydı. 1953 yılında ABD'de bu konuyla ilgili bir kitap yayınlandı. Kitabın adı 'Kremlin'in Karanlık İşleri'yd (Black Deeds of the Kremlin). Kitabın basımı, ABD'de bulunan, İkinci Dünya Savaşı sırasında Nazilerle işbirliği yapmış Ukraynalı göçmenler tarafından finanse ediliyordu. Amerikan hükümeti bunları "demokrat" olarak tanıtırıp siyasi sığınma hakkı tanımıştı.

80'li yıllarda Reagan başkan seçilip anti-komünist seferine başladığında Ukrayna'da ölen milyonlar propagandası bir kez daha ortaya çıktı. 1984'te bir Harvard profesörü 'Rusya'da İnsanların Yaşamı (Human Life in Russia) adlı bir kitap yazdı ve 1934'te Hearst basını tarafından üretilen sahte bilgileri aynen tekrar etti. Böylece 1984'te, 30'lardan kalma Nazi yalan ve çarpıtmaları yeniden ortaya çıktı, fakat bu sefer Amerikan üniversitelerinin "saygınlığı" altında. Ancak bununla bitmedi. 1986'da aynı konuda 'Acı Hasat' (Harvest of Sorrow) adlı, eski bir İngiliz Gizli Servisi üyesi, şimdise Kaliforniya'da Stamford Üniversitesi profesörü olan Robert Conquest tarafından yazılan bir kitap yayınlandı. Bu "iş" için Conquest, Ukrayna Milliyetçi Öğütü'nden 80.000 Dolar aldı. Aynı örgüt 1986'da çekilen Harvest of Despair (Umutsuz Hasat) filmi finanse etti, bu filmde Conquest'in yazdıklarından yararlanmıştı. Bu sırada ABD basınında, Ukrayna kıtlığının kurbanlarının sayısı 15 milyona çıkmıştı!

Hearst basınında yazılan ve kitaplarla filmlerde papağan gibi tekrar edilen Ukrayna'da açlıktan ölen milyonlarca ilgili sayılar tamamen çarpıtma ürünüdür. Kanadalı gazeteci Douglas Tottle bu çarpıtmaları 1987'de Toronto'da yayınlanan Fraud, Famine and Fascism the Ukrainian genocide myth from Hitler to Harvard (Sahtekârlık, Kıtlık ve

Faşizm Hitler'den Harvard'a Ukrayna Soykırımı Efsanesi) adlı kitabında ayrıntılı olarak gösterdi. Tottle, diğer aldatmacaların yanında, özellikle açlıktan ölen çocukların yer aldığı korkunç sahneleri gösteren fotoğrafların 1922 yılında yayınlandığını, bunların 1918-1921 İç Savaşı sırasında Sovyetler Birliği'ne sekiz yabancı gücün müdahalesi nedeniyle yaşanan kıtlık ve savaş koşulları nedeniyle milyonlarca insanın öldüğü dönemde çekildiğini kanıtladı. Douglas Tottle "1934 kıtlığı" üzerine Hearst basınında yer alan sahte röportajlar hakkında gerçekleri de ifşa etti. Bu sözde kıtlık bölgelerinden uzun süre röportaj ve fotoğraflar yollayan muhabirlerden biri olan Thomas Walker, Ukrayna'ya hayatında hiç ayak basmamış, Moskova'da da sadece beş gün kalmıştı. Bu olgu, Amerikan gazetesi The Nation'ın Moskova muhabiri Louis Fischer tarafından da ifşa edildi. Fischer, Hearst basınının gerçek Moskova muhabiri M. Parrott'un, 1933 yılında Sovyetler Birliği'nde mükemmel hasat miktarı ve Ukrayna'da ekonomik kalkınma hakkında asla yayınlanmayan röportajlar yolladığını ortaya çıkardı. Tottle ayrıca Ukrayna'da sözde kıtlık hakkında röportajlar yayınlayan gazeteci "Thomas Walker"ın, gerçekte Colorado devlet hapishanesinden kaçmış Robert Green adlı biri olduğunu da kanıtladı. Bu Walker, daha doğrusu Green, ABD'ye dönünce tutuklanmış ve mahkemede Ukrayna'ya asla gitmediğini itiraf etmişti. Fakat 30'lu yıllarda Stalin tarafından yaratıldığı iddia edilen bir kıtlık nedeniyle kurban olan milyonlarca Ukraynalı hakkında bu yalanlar ancak 1987'de açığa çıktı! Böylece Hearst, Naziler, ajan Conquest ve diğerleri milyonlarca insanı yalanları ve sahte röportajlarla kandırmış oldular. Bugün dahi Hearst'ün ve Nazilerin hikâyeleri sağcı çevrelerden para alan yazarlar tarafından yazılan kitaplarda tekrar edilmekte.

Hearst basını, ABD'nin çoğu eyaletindeki tekel ve basın ajanslarının dünyadaki konumu sayesinde Gestapo'nun en büyük sözcüsüydü. Sermayenin yönettiği bir dünyada, Hearst, Gestapo'nun yalanlarını onlarca gazete, radyo istasyonları, daha sonra da televizyon kanalları ve kablolu yayınlar tarafından dünyaya yayılan "gerçekler" haline getirmeyi başardı. Gestapo yok olsa da Sovyetler Birliği'ndeki sosyalizme karşı savaş propagandası CIA tarafından aynen devam ettirildi. Amerikan basınının anti-komünist kampanyası şiddetinden hiçbir şey yitirmedi. Önce Gestapo, sonra CIA himayesinde işler aynen devam etti.

Devam edecek

Tropik Okyanuslar Oksijen Üretiyor!

Dünyaca ünlü Nature dergisinde yayınlanan bir makalede tropik okyanuslarda net oksijen üretimi gözlemlendiği vurgulandı.

Özellikle de denizde yaşayan canlıların oksijen mi karbon mu ürettikleri uzun zamandan beridir tartışma konusu oluyor. Değişik iklim şartlarında tropik okyanuslardan alınan su analizlerinde tropik bölgelerde oksijen tüketimi gözlemlenirken, jeokimyasal analiz ile aksine net oksijen üretimi ölçümleri yapıldı.

Bu çelişkili ölçümleri 3 yıl süreyle sürdüren bilimadamları Kuzey ve Güney Pasifik Okyanusu'nun tropik bölgelerinden aldıkları numuneler sayesinde tropik okyanusların net oksijen ürettikleri sonucuna vardıklarını açıkladılar.

Balıkçılıkta Yolsuzluk!

Dünya Bankası ve Dünyayı Koruma Birliği'nin Washington'da ortaklaşa yaptığı konferansta balıkçılık sektörünün yolsuzluklara boğulduğu bildirildi.

Konferansa katılan konuşmacılar, uluslararası anlaşmalara karşın üye ülkelerin bazı balıkçı gemileri denizsuları hiç olmayan ülkelerin bayrakları ile balık avladıklarını ve bunun her gün daha da arttığını söylediler. Denizde avlanan balıkların kutularına "avlanmasına izin verilen balıklar" türlerini yazdıkları, oysa avladıkları balıkların soyu tükenmekte olan ve koruma altına alınan balıkları nasıl tespit ettiklerini anlattılar. Bunun da ötesinde balıkçıları denteleyen denetçilere rüşvet verdikleri de kürsüden açıklandı.

Kaçak balık avlanması nedeniyle avlanan balıklar normal kotadan yüzde yirmi daha fazla olduğundan dünya çapında balık stoklarının hızla tükendiği de bir gerçek.

Tüm bu gerçeklere rağmen 27 AB ülkesi kendi siyasi ve ekonomik çıkarları uğruna bilimadamlarının tespit ettikleri balık avlama sınırlamalarını hayata geçirmek yerine bu sınırlardan yüzde 11 daha fazla balık avlanmasına izin verdiler.

Özellikle de Kuzey Denizi'ndeki Kod balığı stoğu çok azaldığı halde AB hükümetlerinin böyle bir kararına anlam veremediklerini açıklayan bilim adamları, böyle bir kararın gerçekten aptalca bir karar olduğunu açıkladılar.

DNA Analizleri İle Darwin Teorisi Yeniden Doğrulandı

Darwin evrim teorisine göre türler yavrularına başarılı özelliklerini "belirleyici kalıtsallık" süreci ile aktarıyor. Birçok nesilden sonra bu avantajlı gelişme canlılarda evrimsel değişimi sağlar.

Diğer yandan ise Darwin teorisine ters ileri sürülen teoriye göre kalıtsallık gelişigüzel bir şekilde yavrulara aktarılıyor.

Geçtiğimiz Kasım ayında Current Biology dergisinde yayınlanan araştırma bu kalıtsallığa açıklık getirdi. Almanya, Fransa ve İsrail araştırma merkezlerinin ortak yaptıkları araştırmaya göre başarılı özelliklerin bir nesilden ötekine aktarıldığı bulgularını gösterdi. Araştırmacılar 51 değişik tür iplik kurtları üzerinde bir dizi deneyin yanında DNA

analizlerini de kullandılar ve bu sonuca vardıklarını bildirdiler.

İplik kurtlarının 40 farklı özelliğini inceleyen araştırmacılar, bu özelliklerde var olan kalıtsallıkların hepsinin de aynı yönde olduğunu gördüler. Başarılı özelliklerin doğal seçimde kalıtsallık yarattığı görüldü.

DNA analizi ile yapılan bu inceleme

Darwin'in evrim teorisinin doğruluğunu kanıtlamada önemli bir kilometre taşı oluşturuyor. Bu yöntem ve bulgular aynı zamanda Darwin'in evrim teorisini sözde "bilimsel olarak" reddeden "akıllı yaratıcı"ların iddialarını bir kez daha yalanlamış oldu.

Antidepresan İlaçlarında Aldatmaca

Dünya çapında antidepresan ilaçların tüketimi gittikçe artıyor. Yine de insanlar depresyondan bir türlü kurtulamıyor.

İlaç firmaları yeni ürettikleri ilaçları alan denemesi için doktorlara veriyorlar. Doktorlar da denek hastalarına verdikleri bu ilaçların etkilerini ve gözlemlenmelerini firmaların sağladığı formlarına yazarlar. Ya da yazmaları gerekiyor. Bunun karşılığında doktorlar ilaç firmalarından bir ücret alırlar.

Ancak son yapılan araştırmalara göre 12 değişik antidepresan muhteva eden ilaçların 12,564 hasta üzerinde denendiği halde sonuçların tümünün yayınlanmadığı ortaya çıktı. Oysa alan denemesinde olumlu veya olumsuz tüm etkilerin yayınlandıktan ve değerlendirildikten sonra ilaca reçeteli ya da reçetesiz satış lisansı veriliyor.

İlaçlar hakkında alan denemesinin ne kadar doğru yapıldığını inceleyen ABD'li 4 bilimadamı ve 2 doktor yüzde 31 denek hakkında hiçbir belgeye rastlamadıklarını bildirdiler. Buna ek olarak ilaç satımı lisansı veren Federal İlaç Ajansı hazırlanan raporları gözden geçiriyor.

Gelgelelim, 12 farklı antidepresanı ele alan 38 araştırma olumlu sonuçlar bildirirken 22 araştırma ise olumsuz sonuçlar bildirdi. Federal İlaç Ajansı'nın (FDA) da onayladığı bu 60 rapor arasından sadece olumlu sonuçlar bildiren 37 rapor ile olumsuz sonuçlar bildiren 11 rapor yayınlandı.

FDA'nın onayladığı raporların tümü dikkate alındığında, bu 12 antidepresan ilacın yüzde 51 oranında etkili olduğu sonucu çıkarken sadece yayınlanan raporlar dikkate alındığında ilaçların alan denemesinde yüzde 94 oranında etkili ve olumlu sonuçlar verdiği anlaşılıyor.

Araştırmacılar böyle bir alan denemesi sonuçlarının olduğu gibi tümüyle neden yayınlamadığını tespit edemediklerini açıklasalar da sorunun olası kaynaklarına parmak bastılar. Araştırmacılar sorunun ilaç firmalarından, araştırma sonuçlarını yayınlayan dergilerden, ilaçları deneyenlerden ya da bunların birbiri ile olan ilişkilerinden kaynaklanabileceğini de söylemekten geri durmadılar.

Günümüz burjuva dünyasında genelde psikolojik rahatsızlıkların, özeldede gündelik yaşamda sıkça duyduğumuz ve kullandığımız depresyonun artış sebebini incelerken; toplumların bugün içinde buldukları ekonomik sistemin yaşayış, düşünüş ve beyin kimyasına nasıl etki ettiği dikkate alınmaya değer bir konudur. Örneğin Erich Fromm, kuramında

insanın doğasında özgürlük olduğunu ileri sürerek ve bir nevi bugünkü kapitalist toplum biçimini örnekleyerek, toplumsal yaşam koşullarının "özgürlükten kaçış(escape from freedom)" a sebep olduğunu, bunun da patolojiyi yaratan esas faktörlerden birisi olduğunu belirtir.

Açıktır ki, bugün içinde yaşadığımız emperyalist kapitalist sistem, insanların psikolojik rahatsızlıklarının artmasına ve onların iç dünyasında da sancılı yaşamlar sürmelerine sebep olmaktadır. Kapitalizm psikoloji alanında da hastalık yaymaktadır.

Bugün başta televizyon ve dergiler olmak üzere çeşitli iletişim araçları üzerinden psikolojiyle ilgili yorumlarda/açıklamalarda bulunan insanlara ve programlara, ayrıca psikoloji bilimini daha ve daha fazla para kazanabilmek için kullanan sözde bilimadamı burjuva beyinlerin yaptıkları açıklamalara baktığımızda, neredeyse her yetişkinin(adult) depresyonda olduğunu, neredeyse her çocuğun da dikkat eksikliği-hiperaktivite bozukluğu olduğunu sanırız.

Böylesi yargıların ve rahatsızlıkların artışının sebeplerinden birisi de, ilaç firmalarıyla doktorların anlaşmalı olmaları, doktorların yazdıkları ilaç üzerinden ilaç firmasından para almasıdır.

Herşeyin daha fazla kar üzerine döndüğü bir sistemde yaşamaktayız. Böylesi bir sisteme son verilmediği müddetçe de, insanların ruhsal süreçlerindeki bozukluklar artış gösterecek, bu artış üzerinden de tekeller kar etmeye devam edecektir. Sınıflı toplum biçimine son verilmediği müddetçe psikolojik bozukluk ve hastalıklar olabileceğinden fazla ve şiddetli olarak görülmeye devam edecektir. Psikoloji bilimiyle ilgili araştırmalar, bulgular, teşhis ve tedaviler, burjuva beyinlerin ellerine bırakılmayacak

Kosova Sorunu

Aralık ayında NATO gözetiminde Kosova'da yapılan seçimleri NATO'nun yakın dostu olan Haşim Hacı'nın partisi kazandı. Haşim Hacı başbakan olarak göreve başlar başlamaz Kosova'nın bağımsızlığını önümüzdeki aylarda NATO dostları ile istişare içinde açıklayacağını duyurdu. Nitekim 17 Şubat günü bu açıklama farklı tepkiler içinde yapıldı.

Yugoslava-Kosova

Burjuva emperyalistler en büyüğünden en küçüğüne kadar karlarını azami şekilde artırmak isterler. Bunun için de "ulusunu kurtarma" sloganı ile yola çıkarlar. Ekonomik ve askeri olarak zayıf olanlar sırtlarını büyük emperyalistlere dayayarak siyaset yaparlar. Kosova da bunlardan bir tanesi...

Bilindiği gibi 1990'larda Sırp milliyetçileri Kosovalı Arnavutlar'a karşı bir sindirme operasyonu düzenlemiş, onların bağımsızlık talepleri için yaptıkları eylemleri silahla bastırmıştı. Aşırı Arnavut milliyetçi UÇK bir yandan Kosova'da yaşayan Sırlara terör estirken diğer yandan da AB'nin ve NATO'nun Kosova'nın bağımsızlığı için çaba göstermesini talep etmişti.

1990'larda Sovyetler Birliği'nin çökmesi ile AB Avrupa'yı kendine parsellemek için harekete geçti. Eskiden Sovyetler'in kontrolü altında olan Doğu Avrupa'yı Batı Avrupa emperyalistleri parselleyerek AB'ye üye yaptılar ve sermaye ihraçlarını garanti altına aldılar. Batı Avrupa emperyalistleri Doğu Avrupa'nın ucuz işgücünü ve doğal kaynaklarını denetim altına alarak azami karlarını daha da artırmaya başladı. Alman, İngiliz, Fransız, İtalyan ve bir dizi diğer tekeller Batı Avrupa'daki fabrikalarını kapatarak Doğu Avrupa'ya taşıdı.

Doğu Avrupa'daki gelişmeler "barışçıl" cereyan ederken Balkanlar'da AB'nin planlarına çomak sokan ve bu bölgede hakimiyetini devam ettirmek isteyen Sırp ve Hırvat burjuvaları kozlarını Bosna'yı parçalayarak paylaşmak istediler. Bosna kanlı savaflara sahne oldu ve etnik temelde Hırvat, Sırp ve Boşnak burjuvalar arasında bölüşüldü. Bosna'daki her etnik kökenli millet bu savaşı ve bölüşmeyi sırtlarını büyük emperyalistlere dayayarak gerçekleştirdi. Hırvatlar Alman emperyalistlerine, müslüman Boşnaklar Türk ve Arap emperyalistlerine, Sırlar ise yeni türemiş Rus emperyalistlerine...

Yugoslavya'nın parçalanmasından sonra orada bitmemiş bir sorun kaldı. Karadağ ve Kosova... Sırbistan özelleştirmeyi hayata geçirmek için bir dizi devlet işletmelerini holding şirketlerine dönüştürdü. Özellikle de kuzey Kosova'da faaliyet gösteren maden işletmeleri burada zengin maden yataklarına sahipti. Kosova linyit, nikel, kurşun ve krom madenleri ile meşhurdur. Bunun yanında Kosova'da bir dizi endüstri işletmeleri bulunuyordu. Kosova nüfusunun yüzde 60'ı şehirlerde yaşıyordu.

Sırp emperyalistler ayrılıkçı siyaset gütmeye başlayan Kosova'daki Arnavutlara karşı önlem almaya girişti. Yugoslavya döneminde var olan Kosova'nın otonomluğunu anayasadan kaldırdı ve Kosova'yı doğrudan yönetmeye başladı. Sırp burjuvalar Kosova'daki zengin ve karlı işletmelerde çalışan Arnavutları işten durdurduken, aynı zamanda bu işletmeleri kendi burjuva çıkarları için elde etmek amacıyla girişim yapıp Arnavut burjuvalara saldırılarını artırdı.

Sırp burjuvalar "kutsal topraklarımız elden gidiyor" diye haykırdı. Arnavut burjuvalar "ulusal özgürlüğümüz elimizden alındı" diyerek burjuva milli bir hareket başlattı. Ne var ki Sırp emperyalistleri ulusal baskılarla Arnavutları

tahakkümü altına almaya girişirken, Arnavut burjuvalar da NATO ve AB'ye çağrıda bulunarak "özgürlüklerinin korunması"ni talep ediyordu.

Aslında her iki tarafın burjuvaları da Kosova'da bulunan zengin doğal kaynaklardan azami karlar elde etmek için harekete geçmişti. Bir de bunlara Balkanlar'daki enerji koridoru ile ilgili planlar eklenince büyük emperyalistler yerel burjuvalarla işbirliği içinde kendilerine pay koparmak için olaylara balıklama daldılar.

Kosova NATO'nun ve Sırbistan'ın askeri saldırıları yüzünden 1999'da büyük yıkım yaşadı. Sırbistan da NATO'nun... Kosova NATO himayesine alındı. Önce Alman Mark'ı sonra da Euro Kosova'nın para birimi yapıldı. Nüfusun yüzde 70'i işsiz kaldı. Yıllarca NATO, AB, Rusya ve Kosova'daki Arnavutlar Sırbistan'la Kosova konusunu görüştüler durdular.

Yeni yaratılan ortam sayesinde her yerde mafya türedi. Uyuşturucu ve silah kaçakçılığı hat safhaya vardı. Bugün Kosova Batı Avrupa uyuşturucu kaçakçılığının en büyük transit yolu oldu. Mafya ve NATO sayesinde mevcut devlet yönetimi yerle bir edildi.

Aradan geçen bunca zamandan sonra Batılı büyük emperyalist burjuvalar Kosova'da yüzeye çıktı. 2007 yılının sonlarında Kosova'nın zengin maden işletmesi Feronikeli 40 milyon ABD dolarına dünyanın en büyük özel madencilik şirketi olan Avrasya Doğal Kaynaklar Grubu'na ait Alferon/IMR tekeline satıldı. NATO ve AB Feronikeli'in satışını "özelleştirmede en önemli satış" olarak ilan ettiler. Kuzey Kosova'daki maden yataklarının 17 milyar ton civarında olduğu tahmin ediliyor.

Sırp hükümeti Kosova görüşmelerinde bu bölgenin doğal kaynak zenginliği konusunda büyük kavgalar verdi. Sırbistan Ticaret Odası Başkanı Milosavljevic Batılı şirketlere bu bölgedeki mülkiyetin Sırlara ait olduğunu ve özelleştirmede paranın Sırbistan'a verilmesini talep etti. Sırp emperyalistlerinin "kutsal topraklar" diye adlandırdıkları Kosova doğal kaynak zenginliği üzerinden emperyalistler arası pazarlığa dönüştü. Kuzey Kosova'nın Sırbistan'a verilmemesi halinde Kosova'nın bağımsızlığına kesinlikle karşı çıkılacağı, Sırbistan tarafından pazarlıklar sırasında basına fısıldandı.

Kosova'nın doğal kaynaklarının yanısıra; gerek savaş, gerekse de uzun süre bakımsız kalan ve tahrip olan enerji üretimi ve hatlarının yenilenmesi ile ilgili teklifler Ekim 2007'den itibaren NATO'ya gelmeye başladı. Alman Siemens, Amerikan General Electric gibi elektrik teklileri Kosova'da özel elektrik santalleri ve hatların yenilenmesi için teklif verdiler. Bunun yanında bir dizi Batılı "danışman" firmaları özelleştirme konusunda Kosova'daki faaliyetlerini artırdılar.

Ancak Arnavut burjuvalar "özgürlüklerin kazanılması" uğruna kuzey Kosova'yı vermemekte ısrar ediyorlar. 1 milyonluk Kosova nüfusunun 100 bini Sırlardan oluşuyor. Ve Sırların çoğunluğu da Kuzey Kosova'da bu

doğal kaynakların buldukları bölgelerde yaşıyor. "Milli Özgürlük"ün elde edilebilmesi mümkün olduğu halde bu topraklar Sırlara verilmek istenmiyor. 1990'larda Kosova'da yaşayan tüm Sırlara milli baskı uygulayan, onları katleden Arnavut milliyetçileri milli özgürlükten sadece Dolar ve Euro'yu anladıkları bu pazarlıklarda açıkça görülüyor.

Burjuva Siyasetin İflası

Kosova'da yaşananlar, burjuvazinin ulusal sorunu çözmede iflas ettiğinin en açık örneklerinden bir tanesidir. Ulusların, halkların burjuvazi tarafından korunması imkasızlaşmış ulusal haklar "kapanın elinde kalır" ilkesine teslim edilmiştir. En büyük emperyalistler küçükleri, daha küçük emperyalistler onlardan küçük olanları ezmektedir. En altta ezilen küçük emperyalistler onları ezenlere karşı en büyük emperyalistlere kucak açarak ulusunun özgürlüğünü dolar ve euro karşılığı satıyorlar.

Burjuvazinin ulusal hakları savunma diye bir sorunu kalmamıştır. Onlar için tek sorun azami karlarını elde etmek için işçi ve emekçi yığınları nasıl sömürecekleri sorunu haline gelmiştir. Bu azami sömürü ve karlar uğruna halklar ve milletler birbirine kırdırılıyor, düşman ediliyor. Bir burjuva hakkı savunmak için iki burjuva hakkı çiğnemek gerekiyor artık.

Büyük Ekim Sovyet Devrimi'nden önce özgürlük bayrağını göndere çeken burjuvazi, artık ulusal özgürlük için kavga veren işçi ve yoksul köylülere önderlik yapmıyor. Onlar kendi uluslarından koparak özgürlük kavgasını bastırmakla meşgul olan emperyalistlerin yanında yerlerini alıyorlar.

Ulus artık işçi, emekçi, yoksul köylü ve yurtsever aydınlardan oluşan halk temsil ediyor. Artık ulusun haklarını savunma görevi işçi, emekçi, yoksul köylü ve yurtsever aydınlardan omuzlarındadır.

40 yıllık Sovyet deneyimi ulusal sorunun ancak sosyalizm ile çözüleceğini bize gösteriyor. Ulusların gönüllü birliğine dayanan, zayıf, geri bırakılmış ulusların gelişmesine ön ayak olan ileri sosyalist uluslarla birlik içerisinde işçi, emekçi, yoksul köylü ve yurtsever aydınlardan daha da ilerleyerek huzur, barış ve güven içerisinde geleceğe bakıyorlardı. Burjuva çıkarlarının katliamlarla kendisini açığa vurduğu Yugoslavya ve Kıbrıs'ta yaşananlar bize göstermiştir ki, ulusal sorunu burjuva yolla çözmeye çalışan hiçbir ulus geleceğe güvenle bakamaz. Büyük emperyalist güçlere sırtını dayasa da burjuva-emperyalist düzen devam ettiği sürece burjuva-emperyalist çözümler bu burjuva gericilerin katliamlarını durduramaz.

Ezilen uluslar emperyalistlerin elinde bir piyon olarak kullanılmak istemiyorlarsa, bu emperyalistlere karşı bağımsızlık kavgasını yükseltmek zorundadır. Bu görevi de ancak ve ancak işçi, emekçi, yoksul köylü ve yurtsever aydınlardan oluşturduğu anti-emperyalist birleşik bir cephe gerçekleştirebilir.

Müteahhitler Birliği'ni Kınıyoruz!

Geçtiğimiz aya damgasını vuran olaylardan biri de, Müteahhitler Birliği'nin "sorunlarına" çözüm bulunması amacıyla giriştikleri eylemler dizisiydi. Bu eylemlerin içerisinde, işçilerin sigorta ve ihtiyat sandığı primlerinin yatırılmaması da vardı. İşçileri, kendi kâr çıkarları için rehin alan Müteahhitler Birliği'ne karşı, KSP bir basın açıklaması yayınladı. Aynen aktarıyoruz.

Müteahhitler Birliği'ni Kınıyoruz!

Müteahhitler Birliği Yönetim Kurulu'nun almış olduğu karar ve eylem dizisi gerçekten düşündürücüdür.

KTİMB, inşaat sektörünün sorunlarına hükümetin çözüm bulması ve bürokratik tikanıklıkların aşılması amacıyla hükümeti uyarı eylemleri yapacağını açıkladı. Bu eylemler arasında, işçilerin sigorta ve ihtiyat sandığı primlerinin yatırılmaması da yer alıyor.

Müteahhitler, zenginliklerine zenginlik katacaklar ve sözde "sorunlarına" deva bulmak için yollara dökülecekler, bunun faturası da güç koşullarda üç kuruş paraya çalışan işçilerin sigorta ve ihtiyat sandığı

primlerine kesilecek!

Bu kesinlikle kabul edilemezdir. Zenginlikten kendisini şaşırılmış bazı müteahhit baylar, dağların bile kemirilmesini sağlamışlardır.

Para hırsından gözü dönmüş bu patron takımı, şimdi de burjuva hükümetle olan çıkar dalaşlarında (öyle bir dalaşın samimiyeti de ayrı konudur) adeta bir rehine gibi işçileri kullanmaktadırlar.

"Ya bizi daha da zengin edersiniz, ya da işçilerin primlerini yatırmayız" demeye getirmektedirler!

Tıpkı fidye isteyen mafyalara benzemektedirler.

Kendi para dalaşları için işçilerin hak ve kazanımlarını baltalamaya, bir koz olarak kullanmaya, işçileri rehine gibi ellerinde tutmalarına başta işçi sendikaları ve tüm ilerici kurumlar karşı çıkmalıdır!

Partimiz KSP, kendine ilerici diyen ve işçinin yanında addeden tüm sendika ve kuruluşları, Müteahhitler Birliği'ni protesto etmeye, işçilerin haklarına uzanan elleri engellemeye ve gereken tüm eylem ve şikayet biçimlerini gerçekleştirmeye çağırır.

Partimiz KSP, inşaat işçilerinin bu süreçte

sigorta ve prim yatırımlarının yapılıp yapılmadığının takipçisi olacağını altını çiziyor.

Partimiz KSP inşaat sektöründe çalışan tüm işçilere sendikalarda örgütlenme haklarını arama mücadelesi verme çağrısı yapar.

Ancak örgütlü bir işçi sınıfı karşısında bu gibi saldırı girişimlerinin engellenebileceğini hatırlatır.

Bu resim oldukça meşhurdur.

Naziler'i inlerine kadar kovalayan ve Berlin'e giren Kızıl Ordu'nun yiğit bir askeri, Reichtag binasına kızıl bayrağı dikmektedir.

Bu resim, sosyalizmin, sosyalist yurtseverlik ve fedakarlığın gericilik karşısında kazandığı zaferin de bir simgesidir. Geçtiğimiz günlerde, bu efsane resmin kahramanı olan yoldaş yaşamını yitirdi.

Büyük bir onura sahip olarak hayata gözlerini yumdu.

O, Stalin'in, SSCB Genelkurmayı'nın emrinde anavatanını savunmanın gururunu ve zafere ulaşmanın sevincini yaşamış bir kahraman olarak aramızdan ayrıldı.

Komünizm, hala tüm barbarların, gericilerin, çürümüş düzen taraftarlarının korkulu rüyası olmayı sürdürüyor.

Ve tıpkı Naziler gibi kaçacak delik arayacakları günler yeniden gelecektir.

Anavatanımızın yıkılmasına çalışan tüm Marksist görünümlü anti-Marksistler de yenilmeye mahkum olacaklardır.

Aşağıdaki fıkra, bunu çok güzel ifade etmektedir:

Kruşçev, ABD'yi ziyaret eder. ABD Başkanı, ülkesindeki bilimsel gelişmeleri överek, kendilerinin ölüyü diriltecek bir formül geliştirdiklerini iddia eder. Kruşçev de buna karşılık, "Biz de sporda çok geliştik. bin metreyi 10 saniyede koşan atletlerimiz var" yalanını uydurur. ABD Başkanı, bu atletleri görmek için yakın zamanda SSCB'ye geleceğini söyler.

Kruşçev kara kara düşünmeye başlar. Bu palavrayı nasıl düzeltebileceğinin hesabını yaparken, eski bir komüniste rastlar. Ona akıl danışmak için yanına gider ve durumu anlatır. Eski tüfeğin yanıtı harikadır;

"ABD Başkanı ülkeye geldiğinde ondan Stalin'i diriltmesini iste. Eğer bunu başarabilirse, sen zaten bin metreyi 10 değil, 5 saniyede zaten koşacaksın!"

Komünist bir örgüt yaratma yolunda teorik çalışmanın önemi tartışılmazdır. Bu çalışmada muhakkak ki bireysel çalışma önceliklidir ve bu çalışma örgütsel olarak da merkezileştirilerek ve yol gösterilerek desteklenmelidir. Bizler KSG olarak dönemsel olarak ortaya çıkan sorunlarda incelenmesi ve anlaşılması bakımından önem taşıyan Marksist yazını sayfalarımıza taşıma hedefindeyiz. Bu yayınların hem Marksist teoriye olan ilgiyi artırması, hem de Marksizmin anlaşılması ve günümüz koşullarına uyarlanarak devrimci mücadeleye katkı koyması umuduyla...

Kaynak: Lenin Döneminde Komünist Enternasyonal, Belgeler, Cilt 2, Maya Kitapları 3, Birinci baskı, Eylül 2002, sayfa 65-101
Elektronik kopya: Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek-Londra Bürosu, Haziran 2006.

VIII. Legal ve İlegal Çalışmanın Birleştirilmesi Üzerine

53) Her komünist partinin gündelik yaşamı, devrimci sürecin farklı aşamalarına bağlı olarak değişir. Bununla birlikte, aslında legal ya da illegal her parti aynı tür parti yapısını hedeflemelidir. Parti, kendisini öyle örgütlemelidir ki, mücadelenin koşullarındaki değişikliklere hızla uyum sağlayabilsin.

Komünist parti, bir yandan kendisinden üstün, kuvvetlere sahip düşmanla açık çarpışmalardan kaçınabilecek, diğer yandan hasımlarının zor durumundan yararlanıp, saldırının en az beklendiği yerden saldırabilecek bir kavga örgütü olmaya doğru gelişmelidir. Parti örgütü için her şeyi bir ayaklanmaya, sokak çatışmasına veya kitlelerin üzerlerindeki aşırı baskıya karşı geliştirdikleri kendiliğinden tepkiye bağlamak, çok büyük bir hata olacaktır. Komünistler *her durumda* devrim için hazırlanmalı ve *savaşmaya daima hazır olmalıdır*; çünkü çoğu zaman, hareketin ne zaman büyüyeceğini ve ne zaman bir durgunluk sürecinin yaşanacağını peşin olarak bilmek hemen hemen imkansızdır. Ancak, çarpışmaları önceden tahmin etmek mümkün olduğunda bile, bunun alameti çok nadir olarak, parti örgütünde yapılması gerekli değişiklikler için zaman tanıyacak kadar erken gelir; çünkü durumdaki bu türden değişiklikler, genellikle çok çabuk ve çoğu zaman *tamamen beklenmedik* bir şekilde ortaya çıkarlar.

54) Kapitalist ülkelerdeki legal komünist partiler, bir bütün olarak, partiyi devrimci ayaklanmaya, silahlı mücadeleye ve illegal mücadeleye hazırlamak için ne kadar ciddi çalışmaları gerektiğini henüz tam olarak kavrayamamışlardır.

Bu partiler, illegal çalışma için hazırlanmamakta; uzun bir süre boyunca legal olarak çalışabileceklerini düşünmekte ve yalnızca gündelik legal mücadelenin gereksinimlerini karşılayan yapıları benimsemektedirler.

Diğer taraftan illegal partiler ise, devrimci kitlelerle hakiki bağları olan bir parti örgütünü inşa edebilecek legal faaliyetlerde yer alma fırsatlarını yakalamakta çoğu zaman yeterince ustalaşmış değillerdir. Böyle durumlarda parti çalışması, genellikle, etkisiz komplocular tarafından yerine getirilen, adeta bir "Sisyphus Çilesi"n* dönüşür;

Her ikisinde de, düzeltmelerin yapılması gerekmektedir. Her legal komünist parti, yeraltına çekilmek zorunda kaldığında mücadelesini sürdürmeye hazırlıklı ve yetenekli olacak şekilde örgütlenmelidir. Özellikle, ani devrimci patlamalara yanıt vermek için hazırlıklı olmalıdır. Her illegal komünist parti ise, legal işçi hareketinin sağladığı olanaklardan yararlanmalıdır, böylelikle sıkı bir şekilde çalışarak geniş devrimci kitlelerin örgütleyicisi ve gerçek önderi haline gelir; Legal ve illegal çalışmanın her ikisinin de yönetimi, daima tek parti merkezinin ellerinde olmalıdır.

55) Hem legal hem de illegal komünist partiler, genellikle illegal komünist örgütsel çalışmayı,

parti çalışmasının ve örgütlenmesinin diğer yönlerinden kesin olarak yalıtılmış, içe kapalı ve sadece askeri bir örgütün yaratılıp sürekli kılınması olarak anlıyorlar. Bu şüphesiz yanlış bir bakıştır; Devrim-öncesi dönemde bizim askeri örgütümüz, asıl olarak, genel komünist parti çalışmasıyla oluşturulmalıdır. *Bir bütün olarak* parti, devrim için savaşan bir *askeri örgüt* haline gelmelidir. Yalıtılmış devrimci askeri örgütler vaktinden önce kurulursa, hemen yerine getirecekleri yararlı bir parti görevi olmadığından, genellikle demoralize olma ve dağılma eğilimi gösterirler.

56) Elbette ki, önemli herhangi bir kampanya boyunca bir illegal partinin, üyelerini ve örgütlerini deşifre olmaktan koruması ve kimliklerinin, üyelik listeleri, özensiz aidat toplama ya da yayınların dikkatsiz dağıtımı yüzünden açığa çıkmaması için tedbirli davranması hayati önemdedir. İlegal parti, konspiratif amaçlar için, açık örgütlenme biçimlerini, legal partilerin kullandığı tarzda kullanamaz. Ama bu tür yöntemlerden daha fazla faydalanmayı öğrenebilir.

Partiye şüpheli ve güvenilmez kişilerin katılımını önlemek için her türlü tedbir alınmalıdır. Kullanılması gereken yöntemler, önemli ölçüde partinin legal veya illegal olmasına, onun gelişme ya da durgunluk sürecinde olmasına bağlı olacaktır. Kimi yerlerde ve belirli koşullarda uygun sonuçlar vermiş olan bir yöntem, adaylık sistemidir; buna göre partiye katılmak isteyen kişiler önce bir veya iki partili yoldaşın tavsiyesi üzerine aday olarak kabul edilir ve sadece görev olarak verilen parti çalışmasını başarıyla yürütürlerse tam üye olarak alınırlar.

Burjuvazi kaçınılmaz olarak, illegal örgütlerin içine sızmak üzere casuslar ve provokatörler gönderecektir. Bu unsurlara karşı, büyük bir dikkat ve sabırla mücadele edilmelidir. Bu mücadelenin bir yöntemi, legal ve illegal çalışmanın azami düzeyde birleştirilmesidir. Kimin illegal çalışmada itimat edilecek kadar güvenilir, yürekli, dürüst, enerjik ve becerikli olduğunu ve illegal çalışmanın hangi alanında en uygun yeri alacağını sınamanın en iyi yolu, kapsamlı bir legal devrimci çalışma sürecidir.

Legal kitle partisi, beklenmedik şeylerle karşılaşmaya, kendisini silahlandırmaya ve illegal çalışmaya uyarlamaya tam olarak hazırlanmalıdır. Örneğin, adresleri dikkatlice saklamalı, yazışmaları yok etme alışkanlığını geliştirmeli, gerekli belgeleri saklamayı öğrenmeli, insanları konspiratif çalışmada eğitmeli, vb)

57) Sonuç olarak, bizim genel parti çalışmamız, henüz devrimci ayaklanma öncesi dönemde öyle örgütlenmelidir ki, ayaklanmanın ihtiyaçlarını karşılayan kavga örgütünün *kökleri* zamanında gelişsin ve sağlamlaşsın. Komünist parti yönetiminin *bu ihtiyaçları sürekli göz önünde tutması* ve devrim başlamadan önce mümkün olduğunca kendi görevleri hakkında *net bir fikir* oluşturması özellikle önemlidir. Şu bir gerçektir ki, böylesi bir tablo hiçbir zaman mutlak bir şekilde tamamlanmış ve kesin olamaz, ama bu kesinlikle komünist örgütsel önderliğin bu önemli yönünü görmezden gelmek için bir mazeret olmamalıdır.

İyi örgütlenmiş bir parti için bile, açık bir devrimci mücadele dönemindeyken yönelimini, değiştirmek, son derece zor gelebilir. Politik parti

Komünist Enternasyonalin Üçüncü Kongresi Komünist Partilerin Örgütsel Yapıları, Çalışmalarının Yöntem ve İçeriği: Tezler Bölüm VIII - SON

askeri bir harekete seferber olmak için yalnızca birkaç güne sahip olabilir. Sadece parti değil, ayrıca onun yedek kuvvetleri, sempatan örgütleri ve hatta örgütsüz devrimci kitleler, eylem için bu kısa zamanda hazırlanmak zorunda kalabilirler. Böylesi bir durumda, düzenli bir Kızıl Ordu'nun oluşumu söz konusu olamaz. Zafer, önceden örgütlenmiş bir ordunun yardımı olmaksızın kazanılamaz; zafer yalnızca kitleler tarafından, partinin önderliğinde kazanılamaz. Bu yüzden, eğer partimiz kendisini böylesi bir ihtimale karşı örgütlememişse, en kahramanca mücadele bile yararsız kalabilir.

58) Devrimci *merkezi öncü yapılar*, görevlerini yürütmekte *çoğunlukla yetersiz kalmışlardır*. Bir devrim sırasında, karargahlarda kargaşa, belirsizlik ve kaos hüküm sürerken bile, proletarya, kendi temel örgütsel görevlerinde büyük adımlarla ilerleyebilir. Bazen, en basit işbölümü bile eksik kalır. Bilhassa iletişim ağı genellikle öyle kötü örgütlenmiştir ki, faydalı olmaktan çok, bir ülke dönüşür ve hiç kimse güvenemeyeceği bir şey haline gelir. Eğer gizli posta ve ulaşım olanakları, saklanmaya yönelik gizli evler ve matbaa makineleri ihtiyaç duyulan yerde kullanılıyorsa, bu genellikle tamamen şans eserdir. Örgütlü bir düşman, her türlü başarı şansına sahip provokatif bir eylem başlatabilir.

Öncü devrimci parti, bu örgütsel görevlerin üstesinden gelmek için kendi özel aygıtını kurmadığı sürece, böylesi bir kaos kaçınılmazdır. Siyasi poliste savaşmak için, askeri istihbarat, tıpkı karşı-istihbarat çalışmasında olduğu gibi, özel eğitim ve bilgiyi gerektirir.

Bir gizli iletişim sistemi, ancak uzun bir süredir düzenli olarak yürürlükteyse, güvenilir ve etkin bir biçimde işleyebilir. Tüm bu özel devrimci faaliyet alanlarında her komünist parti, küçük ölçekte olsa bile, bazı gizli hazırlıklara gereksinim duyar.

Çoğu durumda, yaratılması gerekebilecek olan aygıt tipi gözönünde de tutulmak kaydıyla, legal olarak bir sistem kurulabilir: Örneğin, posta ve kurye hizmetlerini, ulaşımı-nakliyyeyi, kalacak yerleri vb. örgütleyen bir yeraltı aygıtı, yasal broşürlerin ve ayrıca legal yayınlar ve mektupların dikkatlice dağıtımı yoluyla oluşturulabilir.

59) Komünist örgütçü, başlangıçtan itibaren, partinin *her bir* üyesinin, devrim zamanında militan örgütümüzün bir neferi olarak oynayacağı gelecek tarihsel düşünmek zorundadır. Böylece örgütçü, işçileri gelecekteki konumlarına ve mücadeledeki rollerine en iyi uyan çekirdek gruba yerleştirecek ve onlara en uygun işi verecektir. İşin kendisi, yararlı ve bugünün mücadelesi için gerekli olmalı, pratikçi işçinin anlamadığı kuru bir talim olmamalıdır. Bu faaliyet, yarının nihai mücadelesinin önemli gereksinimleri için eğitimin bir parçasıdır.

-SON-

* Sisyphus Çilesi: Yunan mitolojisinde tanrıların Sisyphus'u verdiği cezaya yapılan bir gönderme. Sisyphus, her seferinde zirveye varmadan geriye yuvarlanan bir kayayı sürekli dağın tepesine çıkarmakla cezalandırılmıştır. Sisyphus'un çilesi, her seferinde bozulup yeniden başlanan bir işin zahmetini, amacına ulaşmayan emeği anlatır.

KIBRIS SORUNU İYİ NİYETLE, KAHVE İÇMEKLE ÇÖZÜLMEZ!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi 17 Şubat günü Güney Kıbrıs'ta gerçekleştirilen başkanlık seçimleri birinci tur sonuçlarını değerlendirerek bir basın açıklamasında bulundu. Açıklamayı aynen yayınlıyoruz;

Güney Kıbrıs'taki başkanlık seçimleri sonunda, Papadopoulos'un sahneden çekilmiş olması çok büyük bir anlam ifade etmemektedir.

İkinci tura kalan iki aday; Hristofyas ve Kasulidis arasında geçecek olan seçimlerin galibinin kim olacağından çok, her iki adayın Kıbrıs sorununun çözümü konusunda ortaya koydukları pratik açıklamalara bakmakta fayda vardır.

Büyük emperyalistler tarafından gözden çıkartılan ve "uzlaşmaz" ilan edilerek aforoz edilen Papadopoulos'un yerine geçecek olan adayların siyasetleri incelenmek zorundadır.

Kasulidis, referandumda "evet" oyu vermiş olan DİSİ'nin desteklediği adaydır. Kasulidis, seçim öncesi yaptığı açıklamalarda, "Seçilir seçilmez ilk isim M. Ali Talat'la görüşmek olacaktır" demiştir.

Hristofyas da benzer söylemler içindedir. Her iki isim de, Papadopoulos gibi, Kıbrıs sorununun çözümünü; BM şemsiyesinde, iki bölgeyi, AB üyesi federasyonda görmektedirler.

Bu çözüm formülü, ülkemizdeki soruna neden olan garantörleri, büyük mülk ve toprak sahiplerini, tüm emperyalist kurum ve kuruluşları karşısına almayan, onların varlıklarını tehdit etmeyen, bilakis onların Kıbrıs'taki varlıklarının sağlanması ve daha "hukuki" bir zemine oturtulmasına yarayan, Kıbrıs'a bağımsızlık değil bağımlılığın devamını dayatan, bir formüldür.

Yaklaşık yarım asırdır Kıbrıs sorununa getirilen çözüm önerilerinin hiçbir işe yaramadığı devamlı ispatlanırken, Hristofyas ve Kasulidis de, bu çözüm formülasyonunda ısrarlıdır.

Tıpkı, Denктаş'a uzlaşmaz diyerek muhalefet eden ve başa geldiklerinde çözümünü

sağlayacaklarını iddia eden CTP gibi...

Ancak bu siyaset, olmazla iştigal siyaseti, Kıbrıs sorununu bir 40 yıl daha çözümsüzlüğe mahkum etme siyasetidir.

Söylemler ne olursa olsun, hangi vaatler verilirse verilsin, bu siyaset M. Ali Talat'ın, Ferdi Sabit Soyer'in siyasetinden farksızdır.

Kıbrıs sorunu, "seçilir seçilmez görüşmekle, karşılıklı kahve içmekle" çözülmez.

Yıllarca görüştüler, on binler sokaklara akın ederken buluştular, sonuç ne oldu?

Çözümsüzlük!

Bu olgulardan hareket eden Kıbrıs Sosyalist

Partisi (KSP), kişisel iyi niyetler ne olursa olsun, izlenen siyaset değişmediği sürece Kıbrıs sorununda ilerleme olamayacağını vurgular.

KSP, eğer Kıbrıs sorununa çözüm bulunmak isteniyorsa, adadaki tüm garantörlerin, emperyalist üs ve askerlerin, emperyalist kurum ve kuruluşların adadaki varlıklarına son verilmesi gerektiğinin altını bir kez daha çizer.

KSP, iflas ettiği son referandumla kanıtlanmış olan "Görüşmeler üzerinden, AB üyesi, garantörlü, federal Kıbrıs" stratejisinin yerine, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetinin zaferi için çalışılması gerektiğini vurgular.

Bariş Platformu'nun Değerlendirmesi

Geçtiğimiz ay içerisinde bazı parti ve sendikaların girişimiyle kurulan Bariş Platformu üzerine Kıbrıs Sosyalist Partisi bir bildiriyle görüşlerini özetlemiştir. Bariş Platformu'nun BMBP'den farkının olmadığı ve şu anda CTP tarafından sürdürülen burjuva-emperyalist çözüm siyasetinin halen takipçisi olmasının kabul edilemez olduğu belirtilen bildiriye, Platform'un, tutarlı bir anti-emperyalist siyaset izlemediği sürece yeni CTP'ler çıkartmaktan başka bir işlevinin olmayacağı vurgulanmıştır. KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkim imzasıyla yayınlanan bildirin tam metnini aşağıda yayınlıyoruz.

Bariş Platformu üzerine tavrımızdır; Geçtiğimiz haftalarda bazı parti ve sendikalar tarafından kurulan Bariş Platformu üzerine tavrımız aşağıdaki gibidir:

- Süreç başlamadan önce platforma katılma teklifi alan Partimiz KSP, bu girişimde bulunan örgütlere BMBP dönemini, nasıl etkisizleştirildiğini, nasıl sonuçlandığını, hata ve eksiklikleri üzerine değerlendirme yapmasını önermiştir.
- Partimiz, bu sürece BMBP'den farklı hiçbir ilke getirmiyor oluşundan dolayı katılmayacağını açık bir dille ifade etmiştir.

● Partimiz, BMBP sürecine geniş halk yığınlarının burjuva temelde bir çözüme sonsuz umut bağladıkları bir dönemde, Kıbrıs sorununun bu temelde çözümlenemeyeceğinin bizzat yaşanarak görülmesi ve alternatifin de insanların içerisinde yer alarak gösterilmesi amacıyla katılmıştır.

● Partimiz, BMBP'nin savunduğu ve CTP'nin zaferiyle sonuçlanan "Burjuva görüşmeler üzerinden, BM şemsiyesinde, federal, üslü, garantörlü, AB üyesi Kıbrıs" stratejisinin Kıbrıs sorununu kesinlikle çözemeyeceğinin bilincindedir ve Kongre kararlarında da bu sürecin yaşanarak görüldüğü karara yer vermiştir.

● Bariş Platformu'nun ilke ve hedeflerine bakıldığında, BMBP'nin ortaya çıkış sürecinde koyduğu noktalardan farklı bir nokta bulunmamaktadır.

● Bariş Platformu da tıpkı BMBP gibi burjuva-emperyalist bir çözüme endekslenmiş, yani olmayacak duaya amin deme noktasını sürdürmüştür.

● Bu "çözüm" stratejisinin iflas ettiği ve batağa saplandığı gerçeği her geçen gün bir kez daha kanıtlanırken aynı siyasette ısrar etmek, halkı boş umutlara sevk etmek ve kitleleri yanlış hedeflere yönlendirmek anlamına gelmektedir.

● Partimiz, eğer bir bariş platformu kurulacaksa, bunun ülkedeki tüm emperyalist askeri üs ve güçlere, tüm garantörlere ve Kilise ve Vakıf başta olmak üzere büyük sermaye ve toprak sahiplerine karşı işçi ve emekçilerin birleşik bir cephede örgütlenmesi ve mücadele edilmesi hedefiyle yola çıkılması gerektiğini düşünmektedir.

● Partimiz KSP, Bariş Platformu'nun yeni CTP'ler çıkartmaktan başka bir işe yaramayacağı tespitini de yapmıştır.

● Bu meyanda KSP, Bariş Platformu'nun tutarlı anti-emperyalist bir çizgiyi kabullenmesi ve bu temelde mücadele etmesi gerektiğini ilan eder.